

Vörösvári Újság

Werrischer Zeitung

V. évf. 8. szám

1999. augusztus

Ára: 100 Ft

Nemzetközi sátor- tábor Vörösváron

A három polgármester találkozója

Bernard Auby cébazat-i és Roland Polaschek gerstetteni polgármester vezetésével húszfős delegáció érkezett augusztus első napjaiban Vörösvárra. A vendégek a III. nemzetközi sáortábor megrendezése alkalmából látogattak el hozzánk. A sátorozásra először 1997-ben Gerstettenben, 1998-ban pedig a franciaországi Cébazat-ban került sor.

A delegáció tagjai augusztus 5-én hivatalos fogadáson vettek részt a Városházán, ahol meleg szavakkal köszöntötte őket Botzheim István polgármester. Délután a vendégek felkeresték a Halastó Kempingben táborozó francia, német és magyar gyerekeket, és késő éjszakáig köztük maradtak, együtt élvezve a búcsúest gazdag programját.

Botzheim István, Roland Polaschek és Bernard Auby a kemping színpadán elmondott köszöntőikben méltatták az egyhetes tábor jelentőségét, és kifejezték reményeiket, hogy az hozzájárul majd a népeink közötti barátság erősítéséhez.

Roland Polaschek 1000 német márkát adományozott a táborozást Magyarországon megszervező Német Nemzetiségi Általános Iskolának.

Cébazat és Gerstetten között 1992 óta áll fenn hivatalos partnerkapcsolat. E két település baráti jó kapcsolatai sugározódnak ki most Vörösvárra is, lehetővé téve, hogy az egységsülő Európában újabb barátokra tegyünk szert.

Különös jelentőségű, hogy francia küldöttség először járt

Roland Polaschek Gerstetten, Botzheim István Pilisvörösvár és Bernard Auby Cébazat polgármestere a Városháza előtt

városunkban. Cébazat-i vendégeinket meglepte a nálunk tapasztalt vendégszeretet és a szervezés magas színvonala.

Bernard Auby franciaországi látogatásra hívta meg Botzheim István polgármestert.

(További magyar és német nyelvű cikkeink a 2-3. oldalon olvashatók.)

A Német Nemzetiségi Táncegyüttes a Vörösvári Napok megnyitőünnepségén

Pilisvörösvári Napok – 1999

Az idén is sokan voltak kíváncsiak a Pilisvörösvári Napok eseményeire. Az augusztus 14. és 21. között megrendezett ünnepségsorozaton minden korosztály megtalálhatta magának az öt érdeklő programot.

Különleges színfoltja volt a rendezvénynek az idén első ízben megrendezett „Mini-expo”. Valódi csemege volt a hagyományokat sokra becsülő helyieknek a Szent István-napi folklórműsor. A gyerekeknek legjobban a Mini playback show, a „nagy generációnak” a Vulkán nosztalgia-est tetszett. Az ír népzene és a rock rajongói is jól érezhették magukat, még ha nincs is mindnek köztük „abszolút hallása”.

(Képes beszámolóink a 12-13. oldalon)

Tábor határok nélkül

Július 30-tól augusztus 8-ig Pilisvörösváron a Halastó Kemping adott otthont 90 francia, német és magyar diáknak, valamint tanáraiknak. A táborozás – amelynek kezdeményezője Helmuth Turba úr, a gerstetteni vöröskereszt vezetője volt – 1997-ben kezdődött Gerstettenben. Tavaly Cébazat-ban – német barátaink francia testvérközségében gyűltak ki a táborítűzek. Az idén pedig a Vásár téri iskola szervezte meg a táborozást. A trinacionális sáortábor igen népszerű a gyerekek körében, és mindenki azt szeretné, ha jövőre is megülnének a barátság és testvériség táborítűzei.

– Én nem akarok hazamenni – mondja Stephanie, a 16 éves francia lány –, nagyon sok barátom van itt, németek, magyarok egyaránt, akikkel csak ilyenkor találkozhatok. De mindenki így van ezzel, sőt, vannak, akik dél előtt már sírtak is, hogy el kell mennünk. Csodálatos volt ez a tábor, a programok, a kirándulások, a hajnalig tartó beszélgetések a táborítűznél... Csak nagyon rövid volt. Remélem azért, jövőre újra látjuk egymást...

Szomorúan néz Mónikára, aki mintegy vigasztalásként egy nagy rúzsos pusztit nyom az arcára. Ezen aztán mindenki jót kacag, és ismét helyreáll a jó hangulat...

Stephanie szavait Michael, az egyik gerstetteni kisértőtanár fordítja nekem németre, ha néha-néha nem értem, mit mond, a magyar gyerekek is besegítenek. Közben csatlakozik hozzánk Christelle és Franz, a francia és a német csoport vezetője, ők egymás közt angolul beszélnek. Csak azok a francia gyerekek barátkoznak kicsit nehezebben, akik idegen nyelvként csak a spanyolt ismerik. De kézzel-lábbal még ők is boldogulnak, néha fontosabb egy-egy gesztus, mint akárhány kimódolt mondat. A szavak amúgy is könnyen félreérthetők...

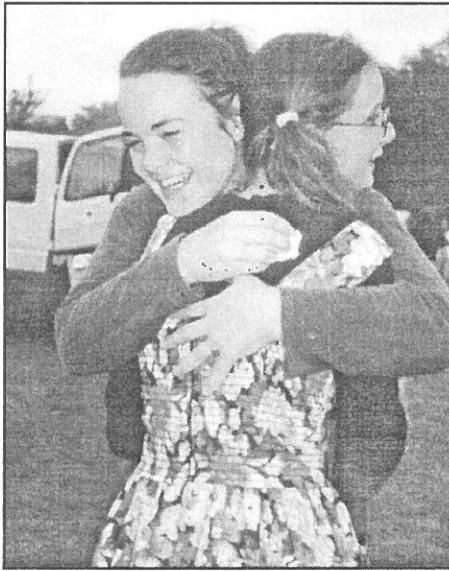
Mindenesetre a táborlakók mindegyikén van egy kitűző, amelyen a nevük mellett egy-egy betű jelzi, hogy milyen nyelven beszélnek. Van, akinek négy betűjelzés is díszel a mellén.

Ez igazán nemzetközi tábor. Nyelvgyakorlásnak sem rossz lehetőség, de annál sokkal többet jelent a gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt.

Christelle és Franz szerint fantasztikus volt ez az egy hét itt Vörösváron, ragyogó volt a szervezés, ideális volt a környezet, jók voltak a sátrak, az ágyak, a koszt, és a szerve-

zők a közös programok és a szabadidő arányát is ragyogóan eltalálták, ráadásul még az időjárás is a kegyeibe fogadta őket.

Amikor Christell és Franz elmegy, hogy a táborzáróra készülődjenek, Michael, aki franciául kitűnően beszél, és igen jó a kapcsolata

**Francia-magyar barátság:
Stephanie és Mónika**

a cébazat-i gyerekekkel, odasúgja nekem, hogy bizony a franciák azt hitték, hogy Magyarország az valami ázsiai ország, ahol kőkorszaki állapotok uralkodnak. Így aztán kellemesen csalódtak Magyarországon. Meglepődtek például azon, hogy itt bankok is vannak, ahol pénzt lehet beváltani!

Michael még gyorsan bekalazza repeta

gulyását, aztán mennünk kell, kezdődik a búcsúünnepség.

Ahogy ez lenni szokott, most is hosszúra nyúlnak a beszédek és köszöntők. Persze, azért is, mert három nyelven hangzanak el, és sok mindenkinek kell köszönetet mondani. Először a három polgármester lép a színpadra. Botzheim István németül elmondott beszédében arra inti a táborlakó gyerekeket, hogy egy határok nélküli közös Európában, egymást megismerve olyan felnőttekké váljanak, akik a szeretet sugározzák magukból. Sajnos a ma Európájában még sok példát láthatnak a meg nem értésre, a gyűlöletre, az értelmetlen pusztításra. Ez a tábor is hozzájárult ahhoz, hogy a jövőben ez megváltozzék...

Bernard Auby, Cébazat polgármestere is meleg szavakkal köszönti a táborozókat, majd meghívja Botzheim István polgármestert cébazat-i látogatásra.

Roland Polaschek szavait hatalmas ovációval, tapssal, dübörgéssel fogadja az ifjúság. A gerstetteni polgármester ugyanis mindenki közös vágyának ad hangot, amikor elmondja, szeretné, ha a táborozás a következő évben is folytatódna. Hogy hol és milyen formában, az persze még a jövő kérdése...

Polaschek úr népszerűségi indexe ezzel nagyot nő néhány másodperc alatt. Nem csoda. A gyerekek ugyanis úgy tudták, nem lesz folytatás... Jövőre már nem láthatják egymást... Most annál nagyobb örömmel veszik birtokba a színpadot, és felszabadultan adják elő jópofábbnál jópofább műsor-számaikat.

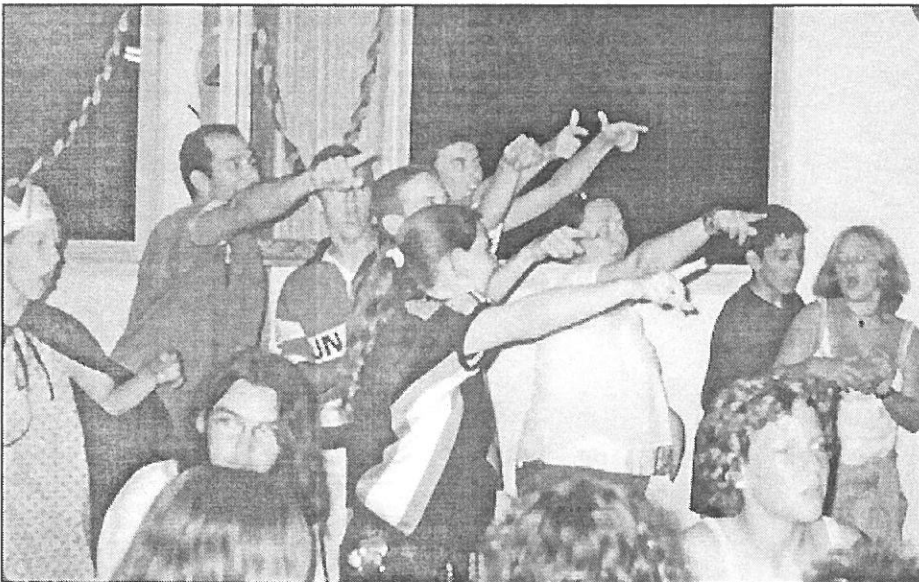
Aztán persze diszkó hajnalig. Alkalom arra is, hogy a szerelmesek egymáshoz simuljanak. Mert hát nemcsak barátságok, szerelmek is szövődnek egy ilyen táborban. És mint tudjuk, a szerelem az, ami leginkább nemzetek fölötti: a legszebb játék határok nélkül...

Másnap az üres táborban sokkal prózaibb a hangulat. Esik az eső. A segítségül hívott szentendrei katonák a sátrakat bontják. Ságiné Sebők Magdolna táborvezető álmosan néz rám, halálisan fáradt, de nagyon boldog:

– Úgy érzem, nem vallottunk szégyent, francia és német vendégeink el voltak ragadtatva. Sok munkába került ez nekünk, hiszen már fél évvel ezelőtt megkezdtük az előkészítést, de megérté. A gyerekek jól érezték magukat, s nekünk, tanároknak ez a legfontosabb, hiszen mi értük dolgozunk...

– Én úgy tudtam, hogy a táborozásnak ezzel vége szakad – kérdezem Fogarasy Attilánétól a vörösvári táborozás főszervezőjétől. – Ehhez képest Polaschek úr a folytatás mellett tört lándzsát.

– Nemcsak Polaschek úrnak, de nekünk is ez a véleményünk. Nem szabad, hogy kialudjon a láng, s végleg bezárja kapuit a tábor. A részleteket persze még tisztázni kell, de mi is szívesen megrendezzük három év múlva az újabb vörösvári tábor, ha felkérjük rá. Ám mindezt csak úgy tudjuk megtenni, ha akkor is olyan fantasztikus támogatásban lesz részünk, mint az idén. Minden mostani és leendő táborlakó nevében megköszönöm a segítségét mindazoknak, akik támogatásukkal hozzájárultak a rendezvény sikeréhez. Köszönöm, hogy nem hagyták kialudni a lángot, amely nemcsak az esti táborítűzekben lobog, hanem most már szíveinkben is.

A francia csoport a búcsúesten

Trinationales Zeltlager im Camping

Nach Gerstetten (Deutschland) und Cebazat (Frankreich) wurde das dritte trinationale Zeltlager in Pilisvörösvár veranstaltet. Fast 100 Kindern aus den genannten Städten bat das Camping vom 30. Juli bis zum 6. August ein zu Hause. Programmpunkte waren u.a. Stadtbesichtigungen in Esztergom und in Budapest, Stadtrally in Werischwar, Reiten, Besuch bei ungarndeutschen Familien und zum Schluß eine Gulaschparty, der das Abschiedsprogramm der Kinder folgte. Trotz der eventuellen Sprachschwierigkeiten – denn mit den französischen Kindern konnte man sich ja nicht so gut verständigen – wurden wieder neue Freundschaften geknüpft und der Abschied fiel anscheinend allen schwer. Die Hoffnung der Jugendlichen ist das Wiedersehen im Rahmen

deutsche Siedlung war, heute aber nur noch 20-40% deutsche Einwohner zählt. „Trotzdem sind wir bestrebt, unsere Sprache und Kultur zu bewahren und weiterzupflegen und wollen sie vor anderen Nationalitäten nicht verbergen.“ – hieß es in der Eröffnungsrede von István Botzheim.

Der Gerstettener Bürgermeister betonte die Wichtigkeit dessen, daß man auf dem Weg zu einem neuen und modernen Europa auf die Kinder, Jugend setzt. Er meinte, daß sich die Erwachsenen als Wegbereiter und Brückenbauer verstehen müssen und wenn einem der Weg noch oft zu weit erscheint, darf er nicht vergessen, daß jeder Weg immer mit dem ersten Schritt beginnt. Und er wünschte sich, noch viele solche gemeinsame Schritte zu gehen, die die Stadt Gerstetten mit ihren Partnerstädten bisher gegangen hat.

Schließlich bedankte sich mit Hilfe eines Dolmetschers der französische Bürgermeister

Rathauses – wo die Begrüßung stattfand –, der auch als Eheschließungsraum funktioniert symbolisch auch als der erste Schritt zum vereinigten Europa verstanden werden.

Unter diesen feierlichen Rahmen wurde das vor kurzem errichtete Partnerschaftskomitee auch vorgestellt, das aus 9 Mitgliedern besteht, die jeweils einen speziellen Bereich (Selbstverwaltung, Bildungsbereich, Gesundheitswesen, Kirchenleben, Fremdenverkehr, Presse, Kultur usw.) vertreten. Hauptziele des Komitees sind u.a. die internationalen Kontakte in Griff zu halten bzw. weite gesellschaftliche Kontakte auszubauen, sowie die Verbreitung von Informationen.

Sowohl das Komitee als auch die Vertreter aus Deutschland und Frankreich sind dabei, dieses Zeltlager in den folgenden Jahren fortzusetzen. Die Initiative wird diesmal wieder von Gerstetten ergriffen, wobei mit den Vertretern der drei Gemeinden, Betreuern und Lehrern die Möglichkeiten besprochen werden. Aber auch wenn das Jugendlager aus verschiedenen Gründen nicht mehr fortgesetzt werden kann, bleiben die Erinnerungen, die persönlichen Kontakte und die Erfahrung, mit Menschen unterschiedlicher Herkunft die gemeinsame Sprache zu finden.

Ibolya Sax

A III. nemzetközi sáttortábor támogatói:

A táborozó gyerekek szülei, Bányai József, Bárdos Attila, Baska Gábor, Béni Sándor, Bruckner műkökészítő, Dunakenyér, Emil cukrászda, Farkas Cecília, Gazdakör étterem, Gemela Mártonné, Gondola pizzeria, Halmi vendégház, Halmszláger Trade Rt., Heim Márton, Heimatverein, IPOSZ, Jászberényi Elektronika, Koller Elektronika, Kontra Gyula, Krausz mezőgazdasági bolt, Krivinger Sándor, Liegl, Magyar Honvédség, Magyar Terranova Építőipari Kft., Manhertz György, Marika Fotó, Mátrai Mátyás, Müller Edina, Müller János, Müller Papír, Muttynánszky Ádám Szakképző Iskola, Német Nemzetiségi Önkormányzat, N-N pékség, Olistar, Pilis Security, Pilisvörösvár Önkormányzata, Pilisvörösvári Horgászegyesület, Pilisvörösvári Önkéntes Tűzoltó Egyesület, Pilisvörösvári Polgárőr Egyesület, Pilisvörösvári Rendőrőrs, PIMEA, Rumpold Bicske Kft., Sági József, Siklósi Gábor, Sissy panzió, Sodró István, Steckl János, Svábbau Kft., Szamos Marcipán, Szintai Mártonné, Tácsik pékség, Tóth József, Turek Ferenc, Waldi Kft.

Vendégek és vendéglátók a Városháza előtt

des nächsten Lagers und „bis dahin schreiben wir einander Briefe“ – hörte man von vielen.

Am letzten Tag des Zeltlagers wurde die französische und die deutsche Delegation zu einem offiziellen Empfang ins Rathaus eingeladen. Das war das erste Mal, als man den Bürgermeister aus Cebazat in Werischwar begrüßen durfte. Das Ereignis „Freunde unserer Freunde“ in Werischwar willkommen zu heißen, verglich Bürgermeister István Botzheim mit der 300 jährigen Geschichte der Stadt Werischwar, die früher eine ausschließlich

für den herzlichen Empfang und brachte seine ersten Eindrücke über Ungarn zum Ausdruck. Er sei davon überzeugt, daß diese Aufenthalt in Ungarn sehr nützlich war, denn die französischen Kinder haben über Ungarn ein sehr positives Bild bekommen. Sie haben erleben können, daß Ungarn auch ein ganz normales Land ist. Es war auch über eine offizielle Partnerschaft die Rede, die aber noch sowohl von ungarischer als auch von französischer Seite etwas zu früh erschien.

Allerdings kann der Empfangsraum des

Nemzetközi kapcsolatok társadalmi bizottsága

A július végén létrejött partnerkapcsolati bizottság feladatul tűzte ki maga elé Pilisvörösvár valamennyi nemzetközi partnerkapcsolatának összefogását, a partnertelepülések közötti kapcsolatok elmélyítését, az információáramlás elősegítését, a külföldi és hazai társadalmi szervezetek, intézmények terveinek, programjainak kölcsönös megismertetését, összehangolását. A bizottság rendszeresen konzultál majd a partnertelepülések hasonló feladatokat ellátó bizottságaival.

A feladatokat az alapbizottság a társadalmi szervezetek, intézmények képviselőiből álló kibővített bizottság segítségével látja el. A bizottság valamennyi polgár és társadalmi szervezet előtt nyitott. Kapcsolatot tart és együttműködik a városi önkormányzattal. Munkájá-

ról évente egy alkalommal tájékoztatja a Képviselő-testületet.

A nemzetközi kapcsolatok társadalmi bizottsága a működéséhez szükséges anyagi fedezetet egyrészt önkormányzati támogatással, másrészt pályázati lehetőségek kihasználásával kívánja megteremteni.

Az alapbizottság tagjai (és az általuk koordinált téma):

Botzheim István (önkormányzat)
Sax László (önkormányzat, egyesületek)
Schäffer Lőrinc (egyesületek)
Haász Éva (koordinátor – kultúra)
Müller Márton (Német Nemzetiségi Önkormányzat, sport)
Fogarasy Attiláné (oktatás)
Sörös János (egyház, idegenforgalom)
Dr. Bába Anna (egészségügy)
Fogarasy Attila (sajtó)

A kibővített bizottság tagjai:

Egyesületek: Angeli Mártonné, Botzheim Mátyás, Gromon Andrásné, Kovács Zsolt, Manhertz Mártonné, Molnár Sándor, Péts József, Sodró István, Wenczl József.

Sport: Benkó László, Pándi Gábor, Peller Gábor.

Oktatás: Janka Edit, Hargita Péter, Kalmár Ildikó, Karádi Kálmánné, Ságiné Sebők Magdolna.

Egyház: Balogh Sándor, Boros Zoltán.

Egészségügy: Dr. Mártai István.

Sajtó: Sax Ibolya.

A kapcsolatok létrehozói:

Gerstetten: Schäffer Lőrinc
Gröbenzell: Müller János
Mikefalva: Hargita Péter
Schramberg: Fogarasy Mihály
Wehrheim: Wenczl József

F. A.

Tájékoztató a Képviselő-testület üléseiről

Július 26.

A képviselő-testületi ülést *Botzheim István* távollétében – a polgármester úr szabadságát töltötte Erdélyben – *Szakszon József* alpolgármester vezette. *Dr. Ungár László* jegyző első ízben vett részt a Képviselő-testület munkájában, felügyelve a törvényeségre.

Felvilágosítás-kérések

Az ülés elején a képviselők közül többen – *igy Neubrandt István, Horváth Beatrix, Sax László és Kárpáti János* – a választókeretükben tapasztalható közlekedési, útkarbantartási és vízelvezetési problémákkal kapcsolatosan tettek fel kérdéseket *dr. Ungár László* jegyzőnek, aki megígérte, hogy minden egyes panaszt kivizsgál.

Pándi Gábor, az OKSB elnöke az óvodáinkban tapasztalható zsúfoltság miatt kért szót. Elmondta, hogy 1999-ben 84 gyermeket nem tudtak felvenni a város óvodáiba. Javasolta, hogy ezt a problémát óvodabővítéssel oldják meg.

A Kt. (8 igen, 1 nem és 6 tartózkodás szavazattal) elfogadta az Ügyrendi Bizottság jelentését a Fő út 91-ben folyó vállalkozói tevékenységgel kapcsolatban.

Gromon István alpolgármester megjegyezte, hogy a jelentés meghallgatásával koránsem oldódott meg a probléma, hiszen két év óta nincs érvényes szerződés kötve az önkormányzati tulajdon használatára vonatkozóan.

Pénzmaradvány felhasználása – általános költségvetési tartalék

Előző számunkban beszámoltunk arról, hogy ebben az évben rajtunk kívülálló okok miatt nem folytatódhat a csatornaépítés. Az e célra lekötött pénzeszközöket a Kt. más célokra kívánja felhasználni. Ezért a képviselők a 65 millió forint csatornaépítési célartalékot, valamint a 11 millió forint hitelfedezeti tartalékot az önkormányzat 1999. évi általános tartalékába helyezték. (147/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 16 igen szavazattal.)

A Kt. ismételt döntött az 1998. évi intézményi pénzmaradvány felhasználásáról – visszavonva 127/1999. (VI. 21.) Kt. sz.-ú korábbi határozatát.

Amint a vitában elhangzott, a pénzmaradvány egy részét jogtalanul vonták el az egyes intézményektől és helyezték az általános tartalékba. (148-149/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozatok – 16 igen szavazattal.)

További határozataiban a Kt. ugyancsak általános tartalékba vonta a következő tételeket:

- regionális keret maradványa (560 eFt);
 - utcanévtáblák elhelyezésére szánt összeg maradványa (1500 eFt);
 - közvilágítás fejlesztésére tervezett összeg maradványa (315 eFt);
 - ART felülvizsgálatra szánt összeg (2201 eFt);
 - belterületbe vonási vázrajzokra szánt összeg (20 000 eFt);
 - Polgármesteri Hivatal 1998. évi többletbevételeiből származó pénzmaradvány (10 726 eFt).
- (151,152, 153, 155, 157, 158/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozatok.)

A Kt. a fentiekkel ellentétben viszont jóváhagyta a 10-es sz. főút és a Háziréti-patak közötti terület (Iparterület) csatornázási terveinek elkészítésére szánt 4,5 mFt összeg (138/1998. [IX. 14.]) felhasználását az 1998. évi pénzmaradvány terhére. (156/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 15 igen és 1 tartózkodás szavazattal.)

Körforgalmi csomópont építése

A Kt. zárt ülésen határozott arról, hogy az Iparterületnél megépítendő csomópont építési költségeinek 20 %-át fedezi. (159/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 11 igen, 4 nem és 1 tartózkodás szavazattal.)

A képviselők elbírálták a csomópont építésére beérkezett pályázatokat. A pályázat győztesének a Strabag Hungaria Kft.-t nyilvánítták. (160/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 10 igen, 4 nem és 2 tartózkodás szavazattal.)

A Kt. biztosította a csomópont építéséhez szükséges 11 633 eFt összeget az általános tartalékkeret terhére. (162/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 10 igen, 4 tartózkodás szavazattal.)

Határozatok az általános tartalék felhasználásáról

A Kt. határozott arról, hogy a korábbi döntéseinek következtében megnövekedett általános tartalék 20 %-át (19 934 eFt-ot) elkülöníti az intézmények működtetésére, 60 %-át pedig (59 801 eFt-ot) a város fejlesztésére használja fel. (163/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 14 igen szavazattal.)

A képviselők az általános tartalék 60%-ának felhasználásáról a következőképpen döntöttek:

Útépítésre (Eperjes köz, Petőfi köz, Szőlőkert utca, Alkotmány utca, Bányakápolna utca, Budai Nagy Antal utca, az ún. „Huny”, ami Szentivánra vezet át. Tartalék: Vörösmarty utca.) Keretösszeg: 30 mFt + áfa. (164/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 14 igen szavazattal.)

Útgléderezésre a futballpálya mögötti területen: 2 mFt. (165/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 13 igen szavazattal.)

Játszóterek és parkok építésére: 5 mFt. (166/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 14 igen szavazattal.)

A Polgármesteri Hivatal bővítésére (okmányiroda kialakítására): 4 mFt. (167/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 14 igen szavazattal.)

Csomópont építésére a 10-es sz. főút és a Deák Ferenc utca találkozásánál: 500 eFt. (168/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 12 igen, 1 tartózkodás szavazattal.)

Az Önkéntes Tűzoltó-egyesület támogatására: 600 eFt. (169/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 7 igen, 3 nem, 3 tartózkodás szavazattal.)

A Polgárőr Egyesület támogatására (gépkocsi vásárlására): 350 eFt. (170/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 9 igen, 2 nem, 2 tartózkodás szavazattal.)

Konferenciaberendezés vásárlására (a Polgármesteri Hivatal tanácskozótermébe): 1,4 mFt. (172/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 11 igen, 2 nem szavazattal.)

Telekvásárlásra (a Kálvária utcát a Lőcsei utcával összekötő telekre vonatkozóan): 3 mFt. (173/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 12 igen, 1 nem szavazattal.)

Könyvkiadás támogatására (Fogarasy-Fetter Mihály: Akik itt hagyták lábuk nyomát): 300 eFt. (175/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 10 igen, 2 nem, 1 tartózkodás szavazattal.)

A Pilisvörösvár Református Egyház támogatására: 50 eFt. (176/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 13 igen szavazattal.)

A Városháza udvarának javítására: 200 eFt. (177/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 11 igen, 1 nem és 1 tartózkodás szavazattal.)

A Polgármesteri Hivatal informatikai rendszerének fejlesztése: 3,1 mFt. (178/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 13 igen szavazattal.)

Költségtérítés megállapítása

A Kt. dr. Ungár László jegyző részére 1999. július 1-jétől bruttó 75 eFt/hó költségtérítést állapított meg az általános tartalékkeret terhére. (171/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 10 igen, 1 nem, 2 tartózkodás szavazattal.)

Szerződés ügyvédi irodával

A Kt. szerződést kötött a Péter Ügyvédi Irodával. Ezzel egy időben felbontotta a Zafir és Kristóf és Tsa. Ügyvédi Irodával 1999. február 1-jén kötött megbízási szerződést. (179/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 12 igen szavazattal.)

Áthelyezés

A Kt. hozzájárult *Csorbainé Weiger Tünde* áthelyezéséhez 1999. augusztus 1-jei hatállyal a budaörsi Polgármesteri Hivatal állományába egészségügyi referensi munkakörbe. (180/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 12 igen szavazattal.)

Megbízott vezető a szociális központban

A Kt. a Napos Oldal Szociális Központ intézményvezetői feladatának ellátásával augusztus 1-jétől az intézményvezetői pályázat lebonyolításáig *Németh Lajosnét* bízta meg. Vezetői pótlékát 200 %-ban határozta meg (havi 27 000 Ft.). (181/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 12 igen szavazattal.)

Intézményvezetői pályázat

A Kt. a Napos Oldal Szociális Központ intézményvezetői munkakörének betöltésére pályázatot írt ki. (182/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 12 igen szavazattal.)

Címzetes igazgatói cím

A Kt. *Oláh Imrének*, a Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskola igazgatójának kiemelkedő tevékenységének elismeréseként címzetes igazgatói címet adományozott.

A Kt. a címpótlék összegét a járulékokkal (összesen 73 440 Ft) a Templom Téri Általános Iskola pótköltségvetésében az intézmények részére elkülönített céltartalék terhére biztosította. (185/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. A képviselők a határozatot zárt ülésen 8 igen és 4 tartózkodás szavazattal hozták.)

Rovatszerkesztői pályázat

A Kt. a Vörösvári Újság nemzetiségi rovatszerkesztőjének *Sax Ibolyát* választotta meg a Tájékoztatói koncepcióban elfogadott feltételekkel. (183/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 12 igen szavazattal.)

Honlap

A Kt. támogatja a Vörösvári Újság internetes honlapjának létrehozását. (174/1999. [VII. 26.] Kt. sz. határozat. 9 igen, 4 tartózkodás szavazattal.)

Augusztus 2.

A Labe kérése

A Lakásbérlők Egyesülete német mintára nonprofit lakástársaságot szeretne létrehozni Vörösváron az Arany János utcai lakótelep rehabilitációja érdekében.

A Labe vezetői arra kérték az önkormányzatot, hogy foglaljanak állást ezzel kapcsolatban.

A Kt. felkérte *Neubrandt István* és *Krupp János* képviselőket, hogy folytassanak előkészítő tárgyalásokat a Labe képviselőivel a lakástársaság létrehozásáról. (187/1999. [VIII. 2.] Kt. sz. határozat. 9 igen és 2 tartózkodás szavazattal.)

Ipari park – pályázat

A Kt. pályázatot kíván benyújtani a fejlesztési területre (Iparterület) „Ipari park” cím elnyerése érdekében.

(Az Ipari park cím elnyerése számos kedvezményrel jár. A cím viselője, illetve az Ipari parkba betelepülő vállalkozások jogosultak a jogszabályokban megfogalmazott feltételek szerint az Ipari park minősítéshez kötött támogatások elnyerésére pályázatot benyújtani, illetve preferenciákat igénybe venni.)

A Kt. a pályázat elkészítéséhez felhatalmazta a polgármestert a NOS Szeged Kft.-vel kötendő szerződéstervezet aláírására, azaz a feltétellel, hogy a polgármester csak abban az esetben írhatja alá a szerződést, amennyiben az ingatlan tulajdonosok az Önkormányzat folyószámlájára összesen 10 hektár rész befizetését teljesítették.

Az Önkormányzat kifejezi azt az akaratát, hogy a 4 375 eFt tervezési díjból a ráeső részt fizeti a tulajdoni részarányának megfelelően, amelyet az 1999. évi költségvetés általános tartalékkeretének terhére biztosít. (188/1999. [VIII. 2.] Kt. sz. határozat. 10 igen, 1 nem és 1 tartózkodás szavazattal.)

Szemétszállítás

A Kt. felkérte a polgármestert, hogy folytasson tárgyalásokat az Önkormányzat és a Rumpold Kft. közötti szemétszállítási szerződés módosításáról. A tárgyalások során tisztázandó, hogy mennyiért vállalná a Rumpold Kft. a szemétdíj kiszámlázását, illetve mennyi bérleti díjat lenne hajlandó fizetni a szeméttároló használatáért. (Itt ugyanis nemcsak a Vörösvár, hanem más környékbeli települések kommunális hulladékának átrakását is végzik. (189/1999. [VIII. 2.] Kt. sz. határozat. 9 igen és 2 tartózkodás szavazattal.)

Belépési díj

A Kt. a csatorna I.-es és II/1-es ütem területén utólag belépők érdekeltségi hozzájárulási díját 110 eFt-ban állapította meg. (190/1999. [VIII. 2.] Kt. sz. határozat. 12 igen szavazattal.)

A Liegl nyilatkozata

A Kt. tudomásul vette a Liegl Transport Kft. nyilatkozatát, mely szerint a cég a 10-es sz. főút csomópontja építési költségeinek 80 %-át magára vállalja. (191/1999. [VIII. 2.] Kt. sz. határozat. 9 igen és 3 tartózkodás szavazattal.)

Társberuházási szerződés

A Kt. felhatalmazta a polgármestert, hogy 1999. augusztus 2-án kelt nyilatkozatuk alapján kössön társberuházói szerződést a Liegl Transport Kft.-vel.

A Kt. továbbá felhatalmazta a polgármestert, hogy kössön szerződést a Strabag Kft.-vel a beruházás kivitelezésére. (192/1999. [VIII. 2.] Kt. sz. határozat. 10 igen és 2 tartózkodás szavazattal.)

Útjavítás a Klapka utcában

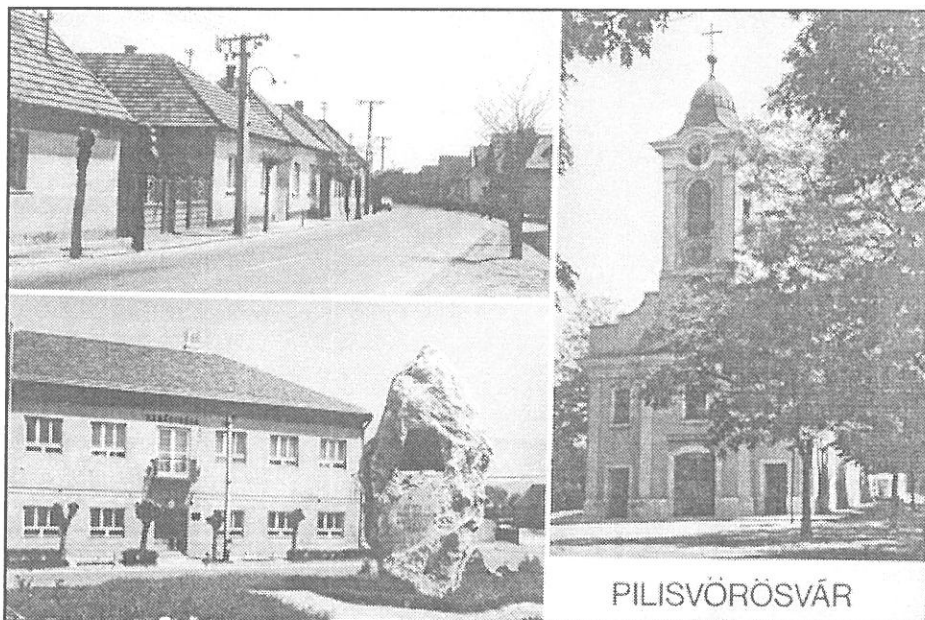
A Kt. támogatja a Klapka utcában az útjavítást a pilisszentiváni önkormányzat által megküldött előzetes költségvetés alapján. A Kt. felhatalmazta a polgármestert a vörösvári önkormányzatra eső 350 eFt átutalására – a fejlesztési céltartalék terhére. (193/1999. [VIII. 2.] Kt. sz. határozat. 10 igen szavazattal.)

Augusztus 9.

Felvilágosítás-kérések

Neubrandt István képviselő egy olyan vörösvári polgár ügyében kért felvilágosítást, aki építési engedély nélkül épített kerítést. Ezért később fennmaradási engedélyt kellett kérnie, ami 10 000 forintjába került.

– A törvények nem ismerete nem mentesít senkit a felelősségre vonás alól – hangsúlyozta a képviselő –, de vannak olyan építési jogszabályok, amelyek ismeretét egy átlagpolgártól nem lehet elvárni.

PILISVÖRÖSVÁR

Vörösvári képeslap a hetvenes évekből

Mivel nem egyedi esetről van szó, javasolta, hogy a legtöbbször előforduló szabálytalanságok elkerülése végett az önkormányzat adjon ki egy brossurát, amely tájékoztatná a polgárokat arról, hogy melyek azok az ügyek, amelyekben a Hivatalnak építhetőségi jogosultsága van.

Dr. Ungár László jegyző ezzel kapcsolatban elmondta, hogy hasonló elképzelései vannak az egész hivatalra vonatkozóan. Szeretne egy ügyfélkalauzt összeállítani, amely tartalmazná, hogy a Polgármesteri Hivatal milyen ügykörökkel foglalkozik, ki az ügy előadója, mikor van ügyfélfogadás, és az egyes ügyeknél milyen mellékletek beszerzése szükséges ahhoz, hogy a kérelmet érdemben elbírálják.

Fogarasy Attiláné képviselő az iránt érdeklődött, hogy a Pest Megyei Területfejlesztési Tanácshoz beadott pályázatokra milyen válasz érkezett.

Botzheim István polgármester elmondta, hogy egy kivételével elutasító válaszok érkeztek. Az elutasítás oka a legtöbb pályázat esetében a forráshiány. A pályázatok egy részét visszaadták kiegészítésre, de valószínűleg ezekre is negatív válasz fog érkezni. A pályázatokról jelentés fog készülni, ami a következő ülésen a képviselők elé tárnak.

Római sírkő

A Kt. határozott arról, hogy a Balatonszemes, Árnas fasor 1. sz. alatt található római síremlék visszavásárlását a következő testületi ülésen napirendre tűzi. A képviselők felkérték a polgármestert árajánlat beszerzésére. (195/1999. [VIII. 9.] Kt. sz. határozat. 10 igen, 1 nem és 2 tartózkodás szavazattal.)

Módosították a Köztisztasági rendeletet

Dr. Ungár László jegyző tájékoztatta a képviselőket arról, hogy állampolgári bejelentésre a Közigazgatási Hivatal felülvizsgálta a Köztisztasági rendelet közműves szennyvízelvezetésre vonatkozó szabályait, megállapította, hogy a rendelet azon passzusa törvénysértő, amelyben kötelezővé teszi a rákötést azok számára, akik még nem kötöttek rá a hálózatra, s egyúttal díjfizetési kötelezettséget állapítanak meg részükre. Ez ellentétes a Polgári Törvénykönyvben foglaltakkal: szolgáltatásért ugyanis csak akkor lehet díjat beszélni, ha az valóban megtörtént. A jegyző úr kérte a kifogásolt passzus törlését.

Botzheim István polgármester elmondta, hogy fontos lenne környezetvédelmi, gazdaságossági okok miatt a lakosságot arra készíteni, hogy ahol megtörtént az üzembe helyezés, minél előbb kössenek rá a csatornára. Sajnos, nem lehet érzékelni, ki van és ki nincs rákötve a hálózatra, gyaníthatóan jelentős számban vannak illegális rákötők. Mivel az építési szerződés úgy készült, hogy nincs vizsgálóakna, ez nem ellenőrizhető. Évente 7 millió forint vesztesége van az önkormányzatnak ebből.

A rendeletre hivatkozó levéllel kapcsolat-

ban – amely ellen számos vörösvári polgár tiltakozott – a polgármester úr megjegyezte, hogy a levél kiküldése után nagy százalékban megnőtt a rákötők száma. Az önkormányzat célja az volt a levél kiküldésével, hogy rákényszerítse az illegális rákötőket a hivatalos rákötésre, mert ha fizetniük kell a csatornadíjat, nem érdekük az illegális használat. A jövőre nézve megoldást jelenthet – hangsúlyozta a polgármester úr –, hogy előírják ellenőrző akna építését.

Gromon István alpolgármester egyetértett azzal, hogy az illegális rákötőket valahogy fizetésre kell bírni, de nem értett egyet a levélben megfogalmazottakkal. Javasolta, hogy rójanak ki ún. környezetterhelési díjat azon lakosokra, akik nem veszik igénybe a csatornaszolgáltatást.

Dr. Ungár László jegyző törvényességi szempontból a továbbiakra nézve elfogadhatónak tartotta a javaslatot.

A Kt. a Pest Megyei Közigazgatási Hivatal törvényességi észrevétele alapján módosította a város köztisztasági rendeletét. (6/1999. [VIII. 9.] Kt. sz. rendelet. 12 igen szavazattal.)

Lebontják a Sütőházat

A Kt. felhatalmazta a polgármestert, hogy a Sütőház épületére a bontási engedélyt kérje meg, és a bontási munkálatokat pályáztassa meg. A Kt. egyben felkérte a jegyzőt a védelem alá eső épületekről szóló rendelet módosítására. (Az épület ugyanis a 2/1997. [I. 20.] Kt. sz. rendelet 6. paragrafusa értelmében védett épület.) (196/1999. [VIII. 9.] Kt. sz. határozat. 9 igen, 2 nem és 2 tartózkodás szavazattal.)

Játszóterek építése

A Kt. kiegészítette a játszóterek és parkok építéséről szóló korábbi határozatát. Ennek értelmében a július 26-i ülésen megszavazott 5 millió forintot a Rákóczi utcában a 701 hrsz.-ú terület (a volt Sütőháznál) és a Zrínyi utcai óvoda melletti 3143 hrsz.-ú terület parkosítására, ill. játszótér kialakítására fordítja. (197/1999. [VIII. 9.] Kt. sz. határozat. 12 igen és 1 tartózkodás szavazattal.)

A Polgármesteri Hivatal bővítése

A Kt. július 26-i határozatát kiegészítve a Városi Gyámhivatal székhelyét – a működéséhez szükséges tárgyi feltételeket biztosítva – áthelyezte a Puskin u. 8. szám alá. A Kt. határozott arról, hogy a Gyámhivatal volt épületének – a Városháza oldalépülete – tetőtérét beépíteti. (198/1999. [VIII. 9.] Kt. sz. határozat. 12 igen szavazattal.)

Liegl-szerződés

A Kt. módosította a Liegl Transport Kft.-vel kötött vételi jogot biztosító szerződést. (Erre azért volt szükség, mert a Liegl Transport Kft. időközben Európa egyik legnagyobb fuvarozóvállalatával, a Dachserrel közös vállalatot hozott létre. Az Iparterületen épülő logisztikai központnak így a Dachser Logistika Szállítmányozó Kft. a tu-

lajdonosa.) (199/1999. [VIII. 9.] Kt. sz. határozat. 12 igen szavazattal.)

Elfogadták a zeneiskola pedagógiai programját

A Kt. elfogadta a Cziffra György Zeneiskola és Művészeti Iskola pedagógiai programját. Az Alapító okiratban szereplő alaptevékenység gyakorlásának feltételeit a Kt. az intézmény számára továbbra is biztosítja.

A Kt. felkérte a jegyzőt, vizsgálja meg, hogy a 2000/2001-es tanévtől a táncművészeti (balett, kortárs tánc, néptánc), színművészeti és bábművészeti képzés milyen költségkihatással biztosítható. (200/1999. [VIII. 9.] Kt. sz. határozat. 8 igen, 1 nem és 1 tartózkodás szavazattal.)

Piacbérleti díj

A Kt. a Széchenyi utcai piac bérleti díját 1999. augusztus 1-jétől havi 68 000 Ft-ban állapította meg. (201/1999. [VIII. 9.] Kt. sz. határozat. 10 igen, 1 nem és 2 tartózkodás szavazattal.)

Közösségi Ház

A Kt. módosította a Közösségi Ház Alapító okiratát, és elfogadta SZMSZ-ét. (202/1999. [VIII. 9.] Kt. sz. határozat. 10 igen szavazattal. 203/1999. [VIII. 9.] Kt. sz. határozat. 11 igen szavazattal.)

Rendelőintézet

A Kt. módosította a Szakorvosi Rendelőintézet Alapító okiratát, elfogadta SZMSZ-ét, valamint tudomásul vette módosított Missziós Nyilatkozatát. (204/1999. [VIII. 9.] Kt. sz. határozat. 9 igen, 1 nem és 1 tartózkodás szavazattal. 205/1999. [VIII. 9.] Kt. sz. határozat. 8 igen és 2 tartózkodás szavazattal.)

Napközis csoport a Vásár téren

A Kt. a Német Nemzetiségi Általános Iskolában továbbra engedélyezte a harmadik napközis csoport működését. (210/1999. [VIII. 9.] Kt. sz. határozat. 9 igen és 1 tartózkodás szavazattal.)

Csatorna

A Kt. biztosította a csatornaépítés I. és II/1. ütem befejeztével felmerülő többletfeleladatok, valamint a csatornadíj számlázásával és ennek behajtásával kapcsolatos többletfeleladatok költségvetési finanszírozását az Önkormányzat 1999. évi költségvetésében az általános tartalék keret terhére. A Kt. a Polgármesteri Hivatal részére engedélyezett 1,5 fő létszámot határozott időre, a feladat fennállásának időtartamára. (212/1999. [VIII. 9.] Kt. sz. határozat. 8 igen, 1 tartózkodás szavazattal.)

A tájékoztatót a képviselő-testületi ülésen jegyzőkönyvei alapján összeállította:

Fogarasy Attila

Parkolási gondok a Fő úton

Botzheim István polgármester a parkolók halszákszerű kialakítását javasolja, a sövények áttelepítésével

Ha egy mesebeli tündér azt mondaná városunk vezetőinek, teljesíti három kívánságukat, minden bizonnyal az egyik kívánság az lenne, hogy „Ugyan, szélesítse már ki tíz méterrel a Fő utat!” A megnövekedett forgalomhoz képest egyre szűkebbnek bizonyuló út és a parkolók hiánya sok fejtörést okoz ugyanis előljáróinknak és persze rengeteg kellemetlenséget mindnyájunknak.

A Fő út mentén az elmúlt évtizedben rengeteg üzlet létesült, gépkocsival megállni viszont alig egy-két helyen lehet csak.

A járdák melletti parkolásra alkalmas területet sok helyütt sövény választja el az úttól lehetetlenné téve a parkolást, másutt viszont az a probléma, hogy a parkolót nem választja el semmi a járdától, és a várakozó autók gyakran akadályozzák a gyalogosforgalmat. Ráadásul a felszíni vízelvezetés sincs megnyugtatóan megoldva.

Botzheim István polgármester szerint a felvetett problémák megoldhatóak, mindezeket azonban egységben kell kezelni, és az erre vonatkozó tervek elkészítésébe az út tulajdonosi jogait gyakorló Pemák Kht.-t is be kell vonni.

A Fő út jelenlegi állapota

Tervezett állapot

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Napos Oldal Szociális Központ
intézményvezetői munkakörének betöltésére

Az intézmény tevékenységi köre:

1. Szociális alapellátások:

- szociális étkeztetés,
- házi segítségnyújtás,
- családsegítés: klub formában, gyermekjóléti szolgálat

2. Szakosított szociális ellátások:

- nappali ellátást nyújtó: Idősek Klubja, fogyatékosok nappali ellátása,
- átmeneti elhelyezést nyújtó átmeneti gondozóház

3. Otthoni szakápolás

Pályázati feltételek:

- felső fokú iskolai végzettség; (A 2/1994. [I. 30] NM rendeletben meghatározott szakképesítés – egészségügyi végzettség előnyt jelent.)
- büntetlen előélet;
- vezetői gyakorlat előnyt jelent.

A pályázathoz csatolni kell:

- a szakmai tevékenységet is bemutató önéletrajzot,

- három hónapnál nem régebbi erkölcsi bizonyítványt,
- iskolai végzettséget, szakképesítést tanúsító okirat hiteles másolatát,
- az intézmény vezetésére vonatkozó programot.

Bérezés és a vezetői pótlék a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. törvény alapján megállapodás szerint.

A pályázat benyújtásának határideje: a Szociális és Munkaügyi Közlönyben történő megjelenéstől számított 30 napon belül.

- a pályázat elbírálásának határideje: a pályázat benyújtásának határidejét követő 60 napon belül;

- az állás betöltése: az elbírálást követően azonnal betölthető;

- a kinevezés határozatlan időre szól.

A pályázat benyújtásának helye: Pilisvörösvár Város Polgármesteri Hivatala (Pilisvörösvár, Bajcsy Zs. tér. 1.)

HÍREK RÖVIDEN

Számítógépek Mikefalvának

A vörösvári gimnázium 7 db személyi számítógépet adományoz az erdélyi Mikefalvának. A 286-os és 386-os számítógépek hazai viszonylatban már elavultak, erdélyi barátaink azonban még bizonyára hasznosítani tudják majd azokat.

Napfogyatkozás

A vörösvári tűzoltók a napfogyatkozás előtt közel száz darab védőfóliával egybeszerkesztett ismeretterjesztő brossurát osztottak szét olyan vörösvári gyerekek között, akik nehezen tudták volna megvásárolni a drága védőszemüvegeket. Az akciót az Országos Polgári Védelmi Parancsnokság szervezte.

Lapfogyatkozás

Újságunk júliusi számát napok alatt elkapkodták az üzletekből, annak ellenére, hogy 100 %-kal nőtt eladási ára. Megköszönjük kedves olvasóink megértését és bizalmát.

A felelős szerkesztő sürgős esetben elérhető a következő telefonszámon is:

06-20-9948-733

Vörösvári fúvósok az Alpokalja nemzetközi zenei fesztiválon

Tizenöt éve rendeznek Saas-Feeben, ebben az Alpok aljában elterülő svájci városban zenekari fesztiválokat. Eddig azonban mindössze három magyarországi fúvós-együttes kapott meghívást e rangos zenei eseményre – köztük a Cziffra György Zeneiskola és Művészeti Iskola Ifjúsági Fúvószenekara.

A zenekar az Alpok aljában

Az idén a fesztivál június 25-től július 2-ig tartott. Az elbűvölő kisváros, az Alpok varázslatos szépségű tája, a ragyogóan megrendezett fesztivál és az ott elért szép siker gazdag élményanyagot jelentett a fiatal ze-

nészek és Hoós Sándor zenekarvezető számára.

A fesztiválon bemutatók, hangversenyek, mesterkurzusok mellett minősítő versenyt is rendeztek az előzetes válogatás után meghívott amatőr fúvószenekarok számára. A zenekarok több kategóriában mérték össze tudásukat. Mindegyikük 40 perc versenyidőt kapott, ezalatt kellett bizonyítaniuk a három tagú zsűrinek tudásukat, felkészültségüket.

A vörösvári zenekar koncert fúvószenekari kategóriában bronz minősítést kapott.

– Nem vallottunk szégyent – mondja szerényen Hoós Sándor igazgató. – De nemcsak

ez az elismerés volt fontos a számunkra. Esténként fantasztikus tudású profi zenekarok mutatták be a fesztivál résztvevőinek, hogyan is kell megszólalnia igazán egy-egy zenekari műnek. Ezzel az élménnyel is feltöltkezve érkezünk haza, s úgy érzem, további munkánkban ez sokat jelent majd...

– Itt ragadom

meg az alkalmat, hogy megköszönjem a helyi vállalkozóknak, hogy lehetővé tették számunkra ezt az utat. Az ő segítségük nélkül egy szép szakmai elismeréssel lennénk szegényebbek.

F. A.

Kulturális rendezvények

Kortársművészeti fesztivál Szentendrén

Ezekben a napokban még láthatók Szentendrén, a Bogdányi úton, a Művészet Malomban a Szentendrei tárlat alkotásai, szeptemberben pedig ugyanitt „Áttünések 1999” címmel nagyszabású összművészeti fesztivált rendeznek. A programban koncertek, táncbemutatók, filmvetítések és képzőművészeti alkotások szerepelnek. Amint a fesztivál címe sugallja, ezen művészeti ágak közötti áthatásokra helyezik a hangsúlyt. A rendezvényre főként útkereső művészeket hívtak meg. Néhányan a közreműködők közül: Sály László 100 agyaghangra komponált darabjával, a Tomkins Énekegyüttes, Horváth Mária dalestjével... A rendezvényhez kapcsolódik a Dalmát Pincében megrendezendő dzsesszimprovizációs produkció. Bozsik Yvette és Társulata az Emi, valamint a Lakodalom című táncjátékot mutatja be.

Ezt látni kell!

Szemet gyönyörködtető látvány fogadja a Közlekedési Múzeumba látogató gyerekeket és felnőtteket egyaránt: a magyarországi vasutak történetéről szóló kiállítás. Megcsodálhatunk egy századforduló korabeli vasútállomást rekonstruált épülettel és élőképek berendezett forgalmi irodával, pénztárfülkével. A vasút működésének megértését egy eredeti keskeny nyomtávú gőzmozdony egyes részeinek metszetelésével, továbbá működő modellekkel segítik. A kiállítóterem jelentős részét a múzeum világhírű, 1:5 méretarányú vasútmodelljei foglalják el a magyar vasutak legjellemzőbb mozdonyait és kocsijait reprezentálva.

Nyitva: kedd-péntek 10-17-ig, szombat-vasárnap 10-18-ig.

T. A.

Fúvószenei Fesztivál Gerstettenben

Július elején csaknem 100 vörösvári töltött egy hosszú hétvégét németországi partnervárosunkban, Gerstettenben. Ezúttal a gerstetteni „Harmonie” zenei egyesület hívta meg partnerzenekarát, a pilisvörösvári Német Nemzetiségi Fúvószenekart és pártoló tagjait, valamint a Német Nemzetiségi Táncegyüttest a 124. „Kinderfest” alkalmból.

Immár tíz éve, hogy a két zenekart szoros kötelékek fűzik egymáshoz, melyben nagy szerepe van Schäffer Lőrincnek, a pilisvörösvári fúvószenekar elnökének és Eduard Gillitzernek, aki alapító tagja és egyben pártoló tagja mindkét zenekarnak. A pilisvörösvári fúvószenekar egyre több németországi pártoló taggal is dicsekedhet, akik idei szereplésükkor ismét meggyőződhetnek arról, hogy adományaik hasznosan lesznek felhasználva.

A kétnapos program hivatalos része a következő volt: szombat reggel zenés ébresztő a vörösvári és a gerstetteni fúvószenekar, valamint a gerstetteni ütős zenekar közreműködésével. Ezután egy gussenstadi pártoló tagot köszöntött a zenekar a háza előtt térzenével. A „Kinderfest”-i felvonulás délután egykor kezdődött. Az est fénypontja a vörösváriak folklórestje volt, ahol nemcsak a

fúvószenekar, hanem a táncsoport is nagy sikert aratott.

– Öröm volt hallgatni a fiatalokat, akik a magyar estéből magyar éjszakát csináltak – áradozott a közönség. Az éjszakába nyúló ünnepség a vasárnap délelőtti „Frühshop”-pal folytatódott, ahol a vörösváriak másodszer is elsőprő sikert könyvelhettek el. Sőt a nagy érdeklődésre való tekintettel a fahlheimi vendégzenekar fellépése után ismét a vörösvári fúvósok álltak a színpadra, s így

ők zárták a fesztivált. Az ünnepségen renegeten vettek részt a környékről, Heidenheim körzetéből, ahol köztudottan sok Magyarországról kitelepített német él.

A hétfői ulmi kirándulás után rövid időre búcsúztak csak el egymástól a vörösváriak és a gerstetteniek, hisz augusztus elején újra viszontláthatják egymást a Vörösváron megrendezett nemzetközi sáttortáborban.

Sax Ibolya

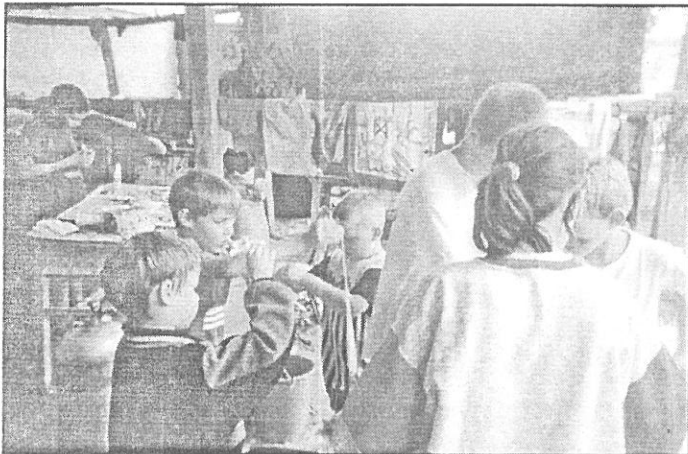

Hagyományörző tábor Piricsén

Vörösvárról 25 óvodás és iskolás gyermek töltött 11 napot a Nyíres Hagyományörző és Természetvédő Ifjúsági Sátortáborban, Nyírbátor mellett július 14-től 24-ig. A hazakerkező gyerekek csomagjában valószínűleg akad egy-két kimoshatatlan ruhadarab, hiszen számtalan kézműves technikával ismer-

kedhettek meg a népművészet mesterei segítségével: agyagozással, gyöngyfüzéssel, batikolással, vesszőfonással, gyertyaöntéssel, fafaragással és íjászával.

Ápolták a magyar és német hagyományokat a zene és tánc területén is. Saját hangszerükkel zenei oktatásban részesültek. Estként a táncszobában erdélyi népzenere ropogtak a táncot. Szívesen segítettek a gyerekek a veteményes kertben, megcsodálhatták a kicsibék kikelését. Jutott idő strandolásra és sportolásra is.

A gyerekek hazahozták a munkáikat, és megígértették Zsuzsi óvó nénivel, hogy jövőre ismét elviszi őket.

A résztvevők, a szülők és a Gradus Óvoda köszönetet mond a tábor támogatóinak: Arezor Kft., Bányai Bútor Kft., Feldhoffer Jánosné, Fritz István, Ligetker Szolg. Kft., Mátrai Mátyás.

Temesvári Anna

Sprachschwierigkeiten

Als ich 1946 mit den Vertriebenen in Deutschland angekommen bin, wurde ich zu einem Bauer eingeteilt. Das war in Baden-Württemberg.

Am Anfang haben wir uns schlecht verstanden, denn die hiesigen Leute sprachen einen anderen Dialekt. Besonders dann, wenn von Werkzeugen die Rede war.

Einmal sprach der Bauer zu mir: „Dust die Seges und die Hacke herrichten!“

Ich habe den Bauer nicht richtig verstanden und habe die Holzsege und die Haue hergerichtet.

„Was hast du denn da gemacht?“

Da erklärte mir der Bauer, dass ich die Sense zum Grasmähen und den Schleifstein zum schleifen herrichten sollte.

In diesem Ort wurden auch aus Budakeszi gekommene Leute untergebracht. Einige Frauen plauderten vor einem Haus, wo ein Wagen stand mit Mist geladen.

Die Hausfrau hat diese Frauen zum „Feschpre“ gerufen. Die Frauen haben sie falsch verstanden und waren empört. Sie dachten: „Wir sind aus Ungarn vertrieben worden, und jetzt werden wir zum Mistwagen eingespannt!“

Als diese Worte die Hausfrau hörte, beruhigte sie die Frauen, sie hat sie nur zum Jausen eingeladen. (Feschpre heißt bei ihnen = Jausen)

Georg Bruckner

Bemutatjuk rovatszerkesztőinket

Temesvári Anna kulturális rovatvezető

1956-ban született Szegeden. A Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán szerzett diplomát magyar-népművelés szakon. A főiskola elvégzése után Budapesten tanított. Életének meghatározó szakasza volt az a három év, amely során egy középiskolai kollégiumban nevelőtanárként dolgozott.

– Igazán itt bontakozhatott ki népművelői tehetségem – vallja magáról. – Könyvtárt és irodalmi színpadot vezettem, az ott lakó diáklányok szabadidős programjait szerveztem, sokat jártunk színházba, moziba, kiállításra. Pedagóguspályám későbbi éveiben is mindig vállaltam hasonló feladatokat. Mindig ott szeretnék lenni,

ahol valami irodalmi vagy művészeti esemény adódik...

1983-ban férjhez ment, és Vörösvárra költözött. Két gyermekével, Anikóval és Leventével öt évet töltött otthon. Majd ismét tanítani kezdett, először a Templom téri iskolában, majd Óbudán. Mélyebben nem mérülhetett el azonban a pedagógiai munkában, mert kopogtatott a harmadik gyerek, Dániel... Életében közel hét éve a családi életre helyeződött a hangsúly...

– Mint egykori kollégád kérdezem téled, nem hiányzik a tanítás?

– Nagyon is hiányzik. Nekem az év min-

dig szeptemberben fog kezdődni. De oly sok minden más is érdekel, nemcsak a pedagógia. Így például elvégeztem a Könnyűipari Műszaki Főiskola ruhatervezés szakát, és három éve ruhatervezéssel is foglalkozom. A vörösváriaknak vezettem szabás-varrás tanfolyamot a Közösségi Házban. Amikor a rovatszerkesztői pályázat megjelent az újságban, rögtön kedvet kaptam hozzá, úgy éreztem népművelői hajlalom kiélhetem ezáltal, és vonzott az a szellemi pezsgés is, ami az újságírói munkával együtt jár.

– Korábban foglalkoztál újságírással?

– Az írásban nincs nagy gyakorlatom, a szerkesztési munka volt inkább. Nem vagyok író típus, de érzékeny vagyok a szép gondolatokra, és másokkal is meg tudom láttatni azokat. Szeretem a dolgokat felfedezni és továbbadni.

– Milyen elképzeléseid vannak a rovat szerkesztésére vonatkozóan?

– A rovatnak a kultúra és művészet minden ágát megjelenítő híradással, figyelemfelkeltéssel és jó értelemben vett reklámmal

kell üzenetet közvetítenie az olvasóhoz, és nem utolsósorban szórakoztatnia kell. Híradással, amennyiben szűkebb és tágabb környezetünk kultúráját és művészeti életét folyamatosan bemutatjuk; figyelemfelkeltéssel az állandóan jelen lévő kulturális értékeinkre intézményekben, információhordozókon, környezetünkben.

A Vörösvári Újságban eddig nem voltak gyerekeknek szóló cikkeik. A jövőben szeretném, ha ez megváltozna, sők is találmánának maguknak egy kis kuckót az újság hasábjain. A hölgyeket sem szólította meg eddig az újság, szeptembertől kezdve tervezem egy divatról, öltözködésről szóló sorozat beindítását.

Kicsit mélyebben foglalkoznék a gyermekneveléssel is. Tapasztalataim szerint a szülők és a pedagógusok között ritkán alakul ki valódi párbeszéd, mert a szülők éppen gyermekük tanulmányi továbbmenetelét féltve sokszor nem mernek ösztönözni a tanárokhöz. Szeretném ebben a témában is ütköztetni a véleményeket...

– Kívánok rovatszerkesztői munkához sok sikert és türelmet, avagy azt is mondhatnám: Isten hozott a fedélzeten!

Fogarasy Attila

Határon túli művészek kiállítása

A Pilisvörösvári Napok keretein belül, a Közösségi Házban megnyílt kiállításon környező országbeli, svédországi, svájci és amerikai magyar művészek mutatták be alkotásaikat. A kiállítást a pilisvörösvári székhelyű Muravidék Baráti Kör Kulturális Egyesület rendezte. Az 1997-ben alakult egyesület jobbra művészekből és írókból álló közhasznú társadalmi szervezet, amely a határon túli, elsősorban a szlovéniai Muravidéken élő magyarok és a magyarországi nemzeti és etnikai kisebbségek kultúrájával foglalkozik.

A kiállításon a bemutatott festményeket,

grafikákat, fotókat Györffy Sándor festő- és grafikusművész válogatta össze. A pilisvörösvári kiállítás egy több évig tartó kiállítás-sorozat részét képezi. A sorozat előző kiállításai: Bécs és Kapocs, következő kiállítások 1999-ben: Berlin, Esztergom, Budapest.

A pilisvörösvári kiállításon bemutatkozott művészek: Szlovéniából C. Toplák János; Hagymás István és Halász Albert; Szlovákiából Tihanyi József; Ukrajnából Iszák István; Jugoszláviából Péter László; Ausztriából Gyalai István, Pusztai Sárközi Éva és Varga-Welther Júlia; Svájból Hans Bauer; Svédországból Ambrus Lajos és Vinczei Sándor; az USA-ból Balogh István Vilmos.

Kamaszlány a felhők közelében

Mit szólnának ahhoz, ha azt mondanák önöknek, hogy egy 25 kilós hátizsákkal a hátukon hóban és sárban gyalogoljanak fel a Pilis legtetetejére, vessék le onnan magukat a mélybe, és lehetőség szerint egy svungra szálljanak el Nagykanizsáig? Bizonyára a legtöbben a kérdező elméleti állapotára kér-

deznének vissza. Pedig azzal nincs semmi baj. Egy profi siklórepülőnek ugyanis ez nem lehetetlen feladat.

Az ember örök vágya a repülés. Nincs mit csodálkozni azon, hogy egy kedves és bájos, törékeny kamaszlányt is elcsábított a magasság, a felhőközeli világ fensége, a repülés gyönyörűsége.

Rásonyi Marilu három évvel ezelőtt – elsős gimnazista korában – egy ausztriai sziparadicsomban látott először siklóernyősöket. – Ezt nekem is meg kell próbálni – mondta egyből.

Szülei féltő aggodalommal ugyan, de felkarolták az ötletet, annál is inkább, mivel Marilu édesapja maga is légi sportoló: vitorlázórepülő volt annak idején.

Marilu tehát belépett a Cross Country Club nevezetű sportegyesületbe, majd sikeres vizsgát tett meteorológiából, aerodinamikából, légi jogból és még néhány hasonlóan „légies” tantárgyból. Csak ezek után emelkedhetett a levegőbe.

– Első alkalommal öt méter tettem meg fél méter magasan – mondja Marilu, majd gyorsan hozzát teszi: – A mostani csúcsom egy kicsivel több: 1300 méter. Az időnormám pedig 2-3 óra... Ennyit tudok általában egyhuzamban – a felszálló légáramlatok, a termik segítségével – a levegőben maradni. Tavaly sikerült egy*profi ernyőhöz hozzájutnom, amelynek 13 méter a fesztáv-

ja, ezzel valóban akár az országhatárig el lehet repülni.

S hogy kell-e bátorság több mint egy kilométer magasságban, óránkénti 30-40 kilométeres sebességgel teljesen magára utaltan keringeni a kék égen, Marilu csak szerényen csak annyit mond: – Ez nem bátorság

kérdése. Persze, az ember

mindig aggódik vala-

miért, az elején attól,

hogy nem tud felszáll-

ni, később attól, hogy

nem tud fennmaradni, a

végén attól, hogy rossz

helyre száll le... Bal-

eset szerencsére ritkán

történik. Kellemetlensé-

gek persze előfordulhat-

nak. En is landoltam már

egy erdő kellős közepén, és

aztán gyalogolhattam órá-

kig, míg hazaértem. Ezeket

aztán hamar elfelejti az ember.

A repülés gyönyörűsége

mindent feledtet vele. Olyan

ez a sport, mintha egy titkos

álom lenne: az ember egyedül,

függetlenül, szabadon szárnyalhat,

magasan, a felhők közelé-

ben, minden döntést sajátmagá-

nak kell meghoznia, nincs senkire

ráutalva, nem függ senkitől... Csodálatos ér-

zés, nincs is hozzá fogható... – mondja

Marilu bájos mosollyal az arcán, majd lopva

az órájára pillant: ideje lenne indulnia, az idő

szép, és igen csábítóak a budai hegyekben

fújó lejtős szelek...

F. A.

A siklóernyőt a 80-as évek végén francia hegymászók találták fel, akik fārasztónak találták a hegyről való leevickélést, inkább ejtőernyőt bontottak. Később már nem a hegymászás kedvéért vāgtak neki a hegynek, hanem a lesiklás élvezetért. Magyarországon elterjedőben van ez a sportág, jelenleg körülbelül 30 klubban közel fēlszāzan siklóernyőznek. A női sportolók száma meglehetősen kevés: összesen talán egy tucatnyian lehet-

Helytörténeti hétpróba

Negyedik fordulójához érkezett helytörténeti játékunk. Novemberig minden hónapban közzéteszünk egy-egy fotót városunk valamely nevezetes épületéről, helytörténeti emlékeről. Az ezzel kapcsolatban feltett kérdésre játékunk résztvevői le-

vélben vagy e-mailben válaszolhatnak a megadott időpontig.

Aki a hét kérdésből ötre sikeresen válaszol, részt vehet a karácsonyi ajándéksorsoláson, amelyen összesen 30 ezer forint értékű könyvtalványt sorsolunk ki. (Első díj 15 ezer, második díj 10 ezer, harmadik díj 5 ezer forint.)

Játékunk szponzorai: Könyvesbolt, Photo Porst, Ott József, Schäffer Gyula.

A 3. kérdésre adott helyes válasz:

A régi leányiskola megmaradt épület-része látható a képen. Az iskola a múlt század második felétől működött itt.

4. kérdés:

Kinek a sírja látható a képen?

A választ lapzártáig: szeptember 10-ig lehet eljuttatni a szerkesztőség címére.

Sitten und Bräuche im August

Der 10. August ist der Tag des als Feuer- und Wetterpatron verehrten heiligen **Laurentius**. Da die Tage zu dieser Jahreszeit bereits wieder kürzer geworden sind, ißt man von nun an keine Gause mehr bei der Feldarbeit. Die Alten sagten: Lorenzi, der steckt das Essen ins Ränzje (in die Tasche).

Am 15. August zu Mariä Himmelfahrt feiert Werischwar den **Kiritog** (Kirchweihfest/Kirmes). Maria, die Mutter Jesu ist nämlich die Patronin der Werischwarer Kirche. Aus diesem Grunde wird in unserer Gemeinde jedes Jahr an diesem Tag bzw. an diesem Tag nahestehendem Wochenende das Kirchweihfest gefeiert. Zu dieser Feier gehören früher außer dem Hochamt, den Gästen und Geselligkeiten auch große Vorbereitungen. (Mehr dazu in der nächsten Nummer.)

Der **Bartholomäustag**, der 24. August gilt als Herbstbeginn. Die folgenden Arbeiten müssen jetzt erledigt werden:

„Wer Korn hat, sät,
Wer Grummet hat, mäht.“

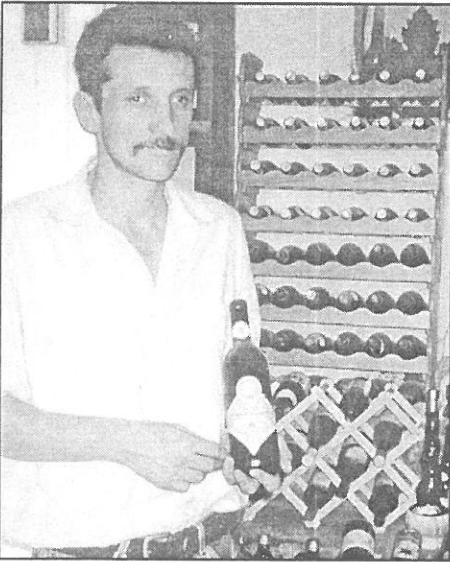
Ibolya Sax

In vino veritas

A Fetter vendéglő cégére mellé bátran ki lehetne tenni a következő feliratot:

BORMÚZEUM.

Nick György, a vendéglő tulajdonosa ugyanis nemcsak méri a jófajta borocskákat a szomjas vendégeknek, de több mint tíz éve gyűjti is. Pincéjében – amelyet még a harmincas években nagypapja építtetett – több száz palack különböző fajtájú és címkézésű bort őriz.

A kocsmáros úr kedvenc borával, egy palack villányi cabernet sauvignonnal

Csak egri bikavérből 200 darabos gyűjteménye van. És ezek között nincs két egyforma: vagy a termelője más, vagy a bor évjáratá, vagy a palack formája és címkéje.

De más híres borvidékek jellegzetes borai is megtalálhatók itt. A múzeum legrégebb bora egy 1954-ben palackozott tokaji szamorodni. Jóval fiatalabb, 1976-os évjáratú, de szintén igen nagy értékű az a palack tokaji esszencia, amely nektárcepegetéssel jött létre, azaz préselés előtt az egymásra rakott szőlőfürtökből kifolyó mustot gyűjtötték össze. Egy üveg 1983-as évjáratú aszú a híres bortermelő Várhelyi familia pincéjében érlelődött. Ebben a pincében a hagyomány szerint annak idején Mátyás király is megfordult.

A badacsonyi borok közül megemlítendő a badacsonyi kéknyelű – Kádár János kedvenc bora –, amit ma már az egész országban csak egy helyütt termelnek.

A villányi borvidéket is számos palack képviseli, ezek között természetesen megtalálható a kocsmáros úr kedvenc bora is: a villányi cabernet sauvignón.

A bormúzeum „nemzetközi részében” francia, olasz, spanyol, portugál, román, görög feliratú üvegek sorakoznak, de van itt dél-afrikai és chilei bor is.

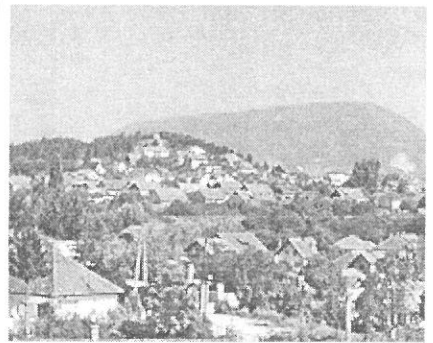
Gondosan bebugyolálva szunnyad a polcon egy üveg chateau latour. S hogy miért van ez kivételes helyzetben, mint a többiek?

– Ez a világ egyik legdrágább bora – mondja jelentőségteljes tekintettel a kocsmáros úr –, nem is mondom meg, hogy ez a palack mennyit ér, de az biztos, hogyha leejteném, napokig nem tudnék nyugodtan aludni.

F. A.

Bókai Bátor: Vörösvár

*Vén Pilis ölében, erdők koszorúznak,
Ölelő hegyek közt, hol patakok folynak.
Rád ismer a vándor, ki utcáid járja,
Ősi német szót hall községbe', határba'.
Szorgalmas, tiszta nép, ki ide települt,
Vállalta a munkát, azért lett megbecsült.
Áldásos munkája nyomán élet fakadt,
Rabló török után épített falvakat.*

A fenti vers akrosztichon, azaz olyan költemény, amelyben a verssorok kezdőbetűi összeolvasva egy nevet vagy gondolatot adnak. Főleg a középkori szerzetes költők írtak ilyen verseket. Villon és Balassi is szerette ezt a formai megoldást.

Híres mestersége címere: sz. gy.

A Pilisvörösvári Napok idején a Községi Házban megrendezett Minixpón kiállították Herbst János 76 éves szíjgyártó mester műves lószerszámaikat. János bácsi a következőket mesélte el magáról és erről a ritka mesterségről:

– Gyermekkoromban négy lovunk volt, a bátyám noszogott, hogy tanuljam ki a lószerszámkészítést. Akkoriban rengeteg ló volt, nem úgy, mint most. A ló segítette az embert a földeken, a közlekedésben, a háborúban is. Nagy divat volt a sportlovaglás, a fogathajtás. Egyszóval kellett a lószerszám.

1938-tól 1941-ig voltam ipari tanuló. Aztán 5 évig segéd, ennyi gyakorlat kellett a mestervizsgálathoz. Akkor jött a háború, 43-tól katona lettem. Addigra én már a szíjgyártás minden területét ismertem. Gyártottunk gépszíjakat mezőgazdasági gépekhez és hadi felszereléseket is. A háború után a Rákospalotai Bőrkonfekcióban együtt dolgoztam az ország összes kisiparosával, még ott is varrtunk térképtáskát, derékszíjakat, antantszíjakat, végül áttértünk a lószerszámra.

Azóta én is csak lószerszámmal, nyeregjavításokkal és nyeregfelszerelésekkel fog-

lalkozom. Megindult a gépesítés, a lovakat vágóhídra vitték. Kénytelen voltam elmenni az ásványbányába, délutánonként meg elvégeztem néhány javítást. Most több lenne a munka, mert egyre fogyunk, mi voltunk az utolsó inasok ebben a szakmában

A mai fiatalokat nem érdekli a lószerszámkészítés. Ez egy nehéz, kézzel végzett munka. Lányok nem bírnak vele megbirkózni. Jó szemét, kézügyességet igényel a sok apró öltés miatt. Rengeteg szerszámmal dolgozunk: árral, tüvel, késsel, fogóval, börgyáruval. A tűnek nincs hegye. Árral szúrom át a bőrt, a tüvel csak fűzöm. A szemmértékem mutatja, hova öltsek. Amikor elkezdem a munkát, egy egész tehénbőrre van szükségem. A fele zsíros bőr, hogy ne törje fel a ló szügyét. A veretekhez keltenek csatok, karikák, parádéhoz tiszta rézből. A varrás mellett a fonás különböző változatait is használom.

Három lányom született és hét fiú unokám. A legkisebb fiú érdeklődött leginkább a mesterségem iránt, de egyik sem akarta megtanulni. Én meg már abbahagyom, mert romlik az egészségi állapotom. Sajnálom, hogy ez a sok jó szerszám, nem kell már senkinek. Pedig nagy öröm a sok fáradás után leülni a műhelyben, és gyönyörködni az elkészült munkában.

Temesvári Anna

Wieszt János bácsi, az utolsó vörösvári szíjgyártó mester

Pilisvörösvári Napok - 1999.

Sárkányölő Szent György szobra a Varázskő Galéria kiállításán. A faszobor a gröbenzelli Jaumann család műhelyében készült.

Augusztus 14-én a gimnázium udvarán felállított sørsátorban Botzheim István polgármester nyitotta meg a Pilisvörösvári Napok ünnepsorozatát.

A közel egyórás ünnepi műsort követően a közönség átvonult a Községi Házba, hogy jelen legyen az ilyenkor már hagyománnyá vált kiállítások megnyitóján is.

Az idén először állítottak ki iparosaink. A színházteremben berendezett kiállítás, a Mini Expo rengeteg látogatót vonzott. Az első emeleti nagyteremben egy egész különleges tárlat volt látható határainkon túli magyar képzőművészek munkáiból. A Kertbarátok Egyesülete az idén is kitett magáért, szemet gyönyörködtető és inyesiklandozó kiállításukról még a humor sem hiányzott. A kiállításon már „törzsvendég” a NOE és a Kerámia szakkör. A II. emeleten kiállított gyermekmunkákra sokan voltak kíváncsiak.

Szintén sok látogatót vonzott a Varázskő Galéria, ahol ezúttal Johannes és Michael Jaumann faszobrait és Barcsa Pál festményeit tekinthették meg az érdeklődők.

Templomi hangverseny

Búcsúvasárnap estjén végre igazán megérintett bennünket az ünnep hangulata. Az előmisen és az azt követő hangversenyen a 10 éves Német Nemzetiségi Vegyes Kórus, a klotildligeti katolikus templom Harmat Artúr Kórusa és Tólas Ernő énekelt. Szabó Tamás és Spanberger Zsolt trombitán játszott. A tökéletes ívű, jól szerkesztett műsor Péts József szervezőmunkáját dicséri. A program reprezentálta a zeneirodalom egyes korszakait a XVII. századtól napjainkig. A vörösvári kórus már az előmisen megörvendeztette a hallgatóságot Charles Gounod Messe Brève no. 7 miséjével, amelyet latin nyelven adott elő.

A szentmise utáni hangverseny hangulatát megalapozta Hey Lórántnak, a klotildligeti

templom kántorának orgonajátéka. Ezt követően a Svédországban élő magyar származású nyugalmazott operaénekes, Tólas Ernő Beethoven és a XIX. századi belga zeneszerző, Cesar Franck művét énekelte Vörös Árpád kíséretével.

A klotildligeti kórus magyar zeneszerző darabját is szerepeltette műsorán, Kodály Zoltánét, és bebizonyította, hogy egy kisebb létszámú énekkar jól képzett hangú énekesei is csodálatosan betöltik a teret. Külön kiemelendő a szólóénekes tisztá, erőteljes intonációja.

Az est különlegessége volt Händel Szonátájának II. tétele trombitán, és Liszt: Tu et Petrus című szaggatott ritmusú, romantikus műve a vörösváriak előadásában.

Nagy sikert aratott az idén először megrendezett Mini Expo, ahol 10 standon 11 vörösvári vállalkozó állította ki termékeit. A kiállítást a helyi Ipartestület rendezte. A megnyitőünnepségen részt vett Szűcs György, az IPOSZ elnöke.

Botzheim István polgármester a Mini Expón, a Suba Kft. standja előtt

Egy műértő szemlélő a Kerámia szakkör kiállításán

Ha szerepel egy ilyen programban Schubert Ave Maria-ja, kétségtelen, hogy az lesz az est csúcspontja. Most is így volt. A német és magyar nyelvű változatban is gyönyörködhettünk. A műsor méltó befejezésképpen – miután a szervezők még arra is figyeltek, hogy a vendégművészeket megajándékozzák – együtt énekeltek előbb a két kórus, aztán az egész gyülekezet. Léleklében feltöltődve léptünk ki a templom kapuján.

Anyukák és gyerekek együtt szorgoskodtak a „Játszóházban”, azaz inkább „Játszósátorban”. Képünkön éppen mini madárijesztők készülnek.

Nemzeti színű zászlókkal köszöntötte augusztus 20-át a héregi mazzorettegyüttes.

Játszóház a sátorban

A gimnázium udvarára invitálta a gyereket a Közösségi Ház augusztus 16-i programja. Az óvodások, kisiskolások, már 10 óra előtt érdeklődéssel szemlélték az asztalokra kikészített anyagokat, eszközöket. Az asztalokon gyöngyfűzés, virágkötészet és bábkészítés kezdődött. A szárazvirág-kompozíció összeállításában a legkisebbek is tökéleteset alkottak. Az apró gyöngyök fűzésében a nagyobbak több sikerrel jártak. A legösszetettebb feladat a madárijesztő-készítés volt, mégis sokan megpróbálkoztak vele. Közben a focipálya aszfaltján készültek a gyermekrajzok. A legügyesebbek könyvjutalmat kaptak.

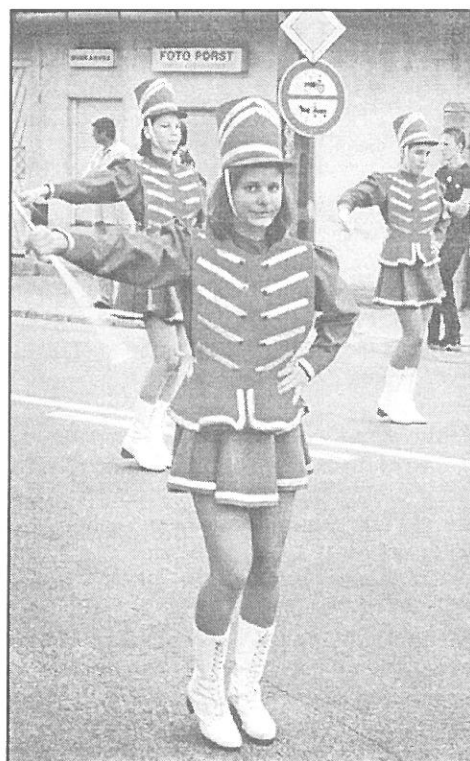
Igazi sátoros ünnep volt Szent István napja Vörösváron. A kora délutáni mazzoret-felvonulásnak is már rengeteg nézője volt, de a három órakor kezdődött folklórműsorra a sörsátorban szinte alig lehetett bejutni. A színpadon egymást váltották a vörösvári és a környező településekről érkezett együttesek. Kitűnő volt a hangulat. Lányiék majdnem beszakították a színpadot, olyan hévvel táncoltak. Persze, a sörnek, pardon, a SER-nek sem kellett mondani, hogy folyjon. Folyt az magától. És a táncos lábú, víg kedélyű vörösváriak hajnalig mulattak a sörsátor hatalmas vásznai alatt az Ungarndeutsche Jungskapellájára.

Táncház a Sörsátorban

17-én este a Közösségi Ház szervezésében ír népzene és táncház volt a program. Kellemes estének ígérkezett, sokan eljöttek. A Greenfields együttes egymásután játszott a temperamentumos és lírai dalokat, és bár jó sört mértek, valahogy nem akart kialakulni a koncerthangulat. Aztán a zenekar két tagja táncba hívta a hallgatóságot, s kezdetét vette a táncmulatás. A táncolók jókedve átragadt mindenkiére. A lépések, bár egyszerűnek tünnek – a magyar táncok közül a csángóhoz hasonlónak –, bizony esetlettünk-botlottunk. Aki valamilyen néptáncot tanult már,

annak persze könnyű dolga volt. Örömmel nyugtáztuk Sári doktornő jelenlétét a sebészetről, gondolván az esetleges bokaficamok azonnali ellátására. Az együttes rendületlenül húzta a talpalávalót, eredeti ír hangszereket is megszólaltatva: a bodhránt és a kobozt. A műsor végére kiderült, milyen sokszínű a repertoárjuk a kocsmazenétől az autentikus tánczenén át a komoly feldolgozásokig. Állandó helyükön Budapesten, a VII. kerületi Gyöker étteremben zenélnek.

Eljátszottunk a gondolattal, milyen szép is lenne, ha a mi fiataljaink hétvégeken ilyen táncházban mulathatnák az időt Pilisvörösváron.

Három csinos huszár a zeneiskola regimentjéből. A mazzorettegyüttesek felvonulása az idén is a leglátványosabb esemény volt.

Szöveg és kép:
Temesvári Annu és Fogarasy Atilla

Személyes történelmünk Valahol Oroszországban

A Kimmel házaspár igaz története: „Mi tudjuk csak igazán mi az éhezni, fájni, mi tudjuk csak igazán, mit jelent az, hogy otthon...”

Aranylakodalom

Kimmel Ferenc és felesége az idén májusban ünnepelték ötvenedik házassági évfordulójukat. Az aranylakodalomra összegyűlt a család, alig fértek el a Munkácsi utcai szülői házban. Feri bácsinak és Erzsi néninek három gyermeke, nyolc unokája és két dédunokája van. Sokat mesélnek nekik nemcsak az elmúlt ötven évről, de fiatalokukról is, amelyet megkeserítettek a háború, az éhezés, a megaláztatások. Persze, nem mesélnek el nekik mindent, mert oly cudar történetek is megestek velük, hogy azt a háború után született nemzedékek el sem hinnék.

– Mi tudjuk csak igazán, mi az éhezni, fájni, mi tudjuk csak igazán, mit jelent az, hogy otthon... – mondja Erzsi néni, és oly sok évtizeddel a történetek után is elcsuklik a hangja, és könny szökik a szemébe.

A doni pokolban

Feri bácsit 1940-ben hívták be katonának. Határőrként szolgált. Alakulatával együtt megjárta Észak-Erdélyt és Székelyföldet, miután e területeket a 2. bécsi döntés értelmében visszacsatolták Magyarországhoz. Leszerelése után néhány hónappal ismét behívót kapott, ezúttal az „úti cél” a Szovjetunió volt.

Megjárta a doni frontot, és végigélte a II. magyar hadsereget összeroppantó félelmetes orosz támadást és a kétségbeesett, iszonyú menekülést a halálos orosz hómezőkön.

– Rajparancsnok voltam – meséli Feri bácsi –, 14 emberemmel egy 40 méteres frontszakaszt védtünk. Mi voltunk a front legszélén, tőlünk északra már németek voltak. Általában 24 órát tartott a szolgálat a lövészárkokban, aztán leváltottak minket, és hátramehettünk a vonal mögött 5-600 méterre lévő barakkba. Persze előfordult, hogy napokig nem jött váltás. Mi semmiféle téli felszerelést nem kaptunk, ugyanabban a ruhában kellett átvészelnünk a sokszor 40 fokos hidegeket is a lövészárkokban, mint amiben nyáron megérkeztünk. Volt olyan társam, aki levette a bakancsát,

és a kapcával együtt a hús is lejött a lábáról.

Közben persze az oroszok folyamatosan támadtak minket. Nem egyszer csellet próbálkoztak. Volt, hogy magyar katonaruhát öltöttek, és „Ne lőjete, magyarok vagyunk!” kiáltással közeledtek felénk. A harcok alatt kétszer is megsebesültem, egyszer az arcomon, egyszer meg a lábamon. Szabadságra egyszer sem engedtek haza minket.

Január 12-én az oroszok Voronyezsnél áttörték a frontot, és elszabadult a pokol.

Kimmel Ferenc és felesége 50. házassági évfordulójukon

Az én rajom az utolsó között adta fel az állását és kezdett menekülni. 14 emberem közül – akikkel együtt indultunk el a frontra – egyet kivéve mindenki odaveszett. A visszavonulást talán annak köszönhetően éltem túl, hogy hozzám csapódott egy ruszin nemzetiségű katona. Ő jól beszélt oroszul, én meg németül, így aztán valahogy boldogultunk: mindenünket, még az utolsó pokrócunkat is elcsereztük élelmiszerre. Így is kész csoda, hogy túléltek. Sok tízezer társunknak sajnos nem volt ilyen szerencséje...

Láger a Dnyeper partján

Feri bácsit ezután még kétszer hívták be a seregbe. Aztán 1944 novemberében elfogták az oroszok, és egészen 1948 szeptemberéig hadifogságban volt.

– Ezalatt a négy év alatt egyszer ettünk húst, amikor megvettünk egy döglött lovat

– emlékezik vissza keserűen fogságára. – Kenyér helyett valami ragacsos masszát kaptunk, ha odavágtuk a falhoz, ott ragadt. De a legrosszabb a sós hal volt, arra folyton vizet kellett inni, és előbb-utóbb megdagadt tőle az ember lába. Sokan haltak meg emiatt. Én nem ettem meg a halat, a cigarettaadagomat pedig elcsereltem cukorért. Hát, valahogy életben maradtam, pedig a táborparancsnok ugyancsak utált minket, magyarokat, és mindent megtett azért, hogy ott pusztuljunk el: „Innen magyar egy sem megy haza! Ti öltétek meg a férjemet!” – ordította állandóan, és gyakorta végigvert minket a korbácsával...

Málenyikj robot

Miközben Feri bácsi a Dnyeper partján egy hadifogolytáborban szenvedett sok száz társával együtt, Erzsi néni alig néhány tucat kilométerre tőle szintén a Dnyeper partján egy másik táborban raboskodott. De nem tudtak egymásról, akkor már évek óta minden kapcsolat megszakadt köztük.

Erzsi nénit, és szinte egész családját Szendehelyről, egy kis borszönyi faluból hurcolták el az oroszok kényszermunkára, vagy ahogy ők cinikusan nevezték „málenyikj robot”-ra, azaz „kis munkára”. A falut a kollektív bűnösség jegyében hurcolták el, pusztán azért, mert lakói német nemzetiségűek voltak. Főleg fiatal lányokat és asszonyokat sikerült összefogdosniuk, férfiakból csak keveset, ők viszont aztán majdnem mind ott pusztultak Oroszországban.

Erzsi nénit az öccsével együtt vitték el. Édesapjának és a bátyjának pedig korábban a németekkel kellett menniük.

Édesanyja és húga maradt csak Magyarországon.

Az egybeterelt szendehelyieknek alá kellett írniuk egy nyilatkozatot, hogy ők svábok. Ha valaki tiltakozott, hogy ő nem is német származású, arra „Kuss! Ird alá!” volt a válasz – a győztesek, úgy látszik, nem vették túl szigorúan a nemzetiségi hovatartozást. Többek között egy színmagyar, Horváth nevű embert is így hurcolták el. Soha nem tért vissza a falujába, osztozott sváb szomszédainak sorsában.

31 hónap szenvedés

Kezdetben azt mondták nekik, hogy két hétre viszik el őket vasutat építeni, a hetekből azután évek lettek. Erzsi néni 31 hónapig volt távol, s négy láger is megjárta a Szovjetunióban. Mindenütt rendkívüli körülmények között éltek és dolgoztak a foglyok.

– Télen sokszor olyan hideg volt, hogy odafagyott a kezünk a téglához. Embertelenül nehéz munkát végeztünk, de élelmet alig kaptunk: naponta egy kanál káposztalevest és egy marék burist, főtt búzát. Minden kis vétséget kegyetlenül megtoroltak rajtunk. Emlékszem, egyszer egy apró kihágásért sötétzárkába vetettek engem. A zárkában alul víz volt, a vízből két téglá emelkedett ki, arra lehetett ráállni. Leülni vagy lefeküdni nem tudtam, a hátamat a cella falának vettem, így álltam ott órákon keresztül... Senkinek nem kívánom azt a gyötrelmet, amit akkor átéltem...

Erzsi néni 1947 júliusában került vissza Magyarországra. Még sokáig nem tudta elhagyni azt a szokását, hogy ebéd után meg ne nyálazza mutatóját, és egyenként össze ne szedje az abroszról a kenyérmorzsákat...

Egymásra találás

Feri bácsi és Erzsi néni – annak utána, hogy hat évig nem láthatták egymást – 1949. május 14-én kötött házasságot Vácott. Gyerekeik, unokáik születtek, szorgalmasan dolgoztak, hogy számukra mindent előteremtsenek. A jelen volt a fontos, és a gyerekek jövője. A múltat azonban – amiről a következő negyven évben beszélni sem lehetett – soha nem feledhették: a II. magyar hadsereg pusztulását, az orosz hadifogságot, a légereket, a gyötrelmes éhezést, a mínusz ötven fokos hidegeket, a kényszermunka okozta szenvedéseket, haldokló társaik nyöszörgését. Ők, mindketten megjárták a poklot, de a jó sors megtartotta őket egymásnak, hogy aztán ötvenedik házassági évfordulójukon egy boldog, szerető család köszönthesse őket halás szívvel, meleg szeretettel.

Epilógus

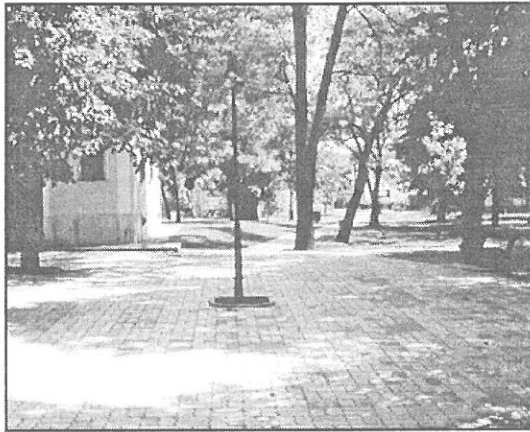
A rendszerváltás után a magyar állam kárpótlásban részesítette a háborúban meghurcoltakat. A Kimmel házaspár összesen 780 ezer forint névértékű kárpótlási jegyet kapott. Bár pénzzel nemigen lehet megváltani az Oroszországban átélte szenvedéseket, az idős emberek nagyon örültek ennek is, és megkérték egyik fiukat, próbálja beváltani a jegyeket. Ő egy nagyon előnyös ajánlatot kapott egy úriembertől, aki német márkát adott értük. Amikor a pénzt be akarták váltani a bankban, kiderült, hogy becsapta őket: a bankjegyek egytől egyig hamisak voltak. A csalót azután rövid idő alatt leleplezték, és börtönbe zárták. A kicsalt pénz azonban soha nem került elő. Feri bácsi és Erzsi néni így egyetlen forinthez nem jutott hozzá a kárpótlásból...

Fogarasy Attila

Egyházi hírek

Díszburkolat a Templom téren

Elkészült a Viacolor díszburkolat a plébánia-templom jobb oldalánál (képünkön). (A burkolás Schaffer Gábor szakértelmét dicséri.) A tér rekonstrukciójából már csak az újrafüvesítés és a fák gallyázása van hátra.

Kápolnák, szobrok felújítása

Hosszú huzavona után végre rendeződni látszik a Vásár téri Pfeiffer-kápolna sorsa. Az Országos Műemlékvédelmi Felügyelőség engedélye nyomán elkészültek a tervdokumentációk. (A terveket Schuck Ede készítette el – felajánlásból.) Az OMSZ szakleírása alapján a tetőt vissza kell bontani, a betonkoszorú azonban – fontos statikai szerepe miatt – megmaradhat. A sok vihart látott épületet helyi vállalkozók fogják helyreállítani – szintén felajánlásból. A munkálatok várhatóan szeptember elején megkezdődnek.

A Flórián-kápolna tetőzetét is kikezdte az idő. Az egyházközség költségvetési árajánlatot kért a tetőzet felújítására.

Die Mariahilf-Kapelle

Seit 1773 schmückt die Mariahilf-Kapelle (auch Kapelle Pfeiffer genannt, da sie neben dem Pfeifferschen Haus steht) den Marktplatz der Gemeinde Weirichwar. Diese Gelübdekapelle ließen einst der hiesige Müller, Matthias Steinmillner und seine Frau, Magdalena wahrscheinlich aus Dankbarkeit nach der in der ersten Hälfte des 18. Jahrhunderts wütenden Pestseuche, bauen.

Einst stand diese Kapelle am Ende der Stadt. Heute ist aber dieser Platz nicht mehr das Ende, sondern die Mitte der Stadt.

Der Altar ist aus Ziegeln gebaut. Das Altarbild stellt Maria mit dem Kind unter dem Baldachin dar. Daneben findet man aus Holz geschnitzte Engel. Der Baustil des Altars ist Rokoko. In der Kapelle ist außerdem ein sehr wertvolles Gemälde zu sehen. Es unterscheidet sich von den anderen Mariahilf-Gemälden in dem Maße, daß der Maler Maria nicht auf der gewöhnlichen Weise dargestellt hat, sondern so, als ob sie ein Vorfahren der Schwaben wäre.

Diese Kapelle hat in den vergangenen Jahren ihre Funktion fast völlig verloren. Früher wurde hier jeden Mittwoch abend die Sankt-Joseph-Liturgie gebetet und am 13. jeden Monats beteten einige Frauen für die Priesterämter. Geöffnet war noch die Kapelle am Ostermontag (von Mitternacht bis morgens).

Folyik a Nepomuki Szent János szobor restaurálása, és tervbe van véve a Kálvária stációinak felújítása is.

Készül a nagyharang

A plébániatemplom három mázsás nagyharangját a II. világháborúban szerelték le és vitték el. Helyébe a háború után egy 230 kilogrammos harang került. Az egyházközség vezetői ez év elején határozták el, hogy Gombos Miklós örbottyáni harangöntő mesterrel új nagyharangot öntetnek. A 320 kilogrammos új nagyharang várhatóan októberre készül el.

Corpus a megváltás évében

Minden hívő tudja, hogy jövőre lesz a megváltás 2000. éve. Ennek emlékére a Templom oldalában egy Corpus fognak felállítani. A Krisztus-szobor jelenleg a plébánia egyik szobájában várja, hogy méltó helyre kerüljön. Az emlékmű kőmunkáit Molnár Sándor kőfaragó mester készíti majd el.

Millenniumi emlékmű

Államalapításunk 1000 évfordulójára Zoltán atya egy emlékmű elhelyezését tervezi a Templom téren. A millenniumi emlékmű a bajor származású Boldog Gizellának, Szent István király feleségének állítana emléket. Az ő alakja a plébános úr szerint példaerejű a számunkra. Követendő példa arra, hogyan tarthatja meg valaki német identitását, és hogyan vállalhat szerepet új hazájának építésében is.

Kalendárium: csak jövőre

Technikai problémák miatt valószínűleg az idén már nem jelenik meg az 1999-es vörösvári egyházi kalendárium. F. A.

Hier wachte immer eine ältere Frau und wenn die Leute vom Kalvarienberg nach Hause gingen, kehrten sie in der Kapelle ein.

Seit 1988 steht die Kapelle wegen ihrem Denkmalcharakter unter Denkmalschutz.

Vor zwei Jahren haben sich vier örtliche Unternehmer bereitgestellt, die Kapelle ehrenamtlich zu renovieren. So wurde die Front abgebaut und die Dachstruktur wurde einigermaßen verändert. Daraufhin ließ das Denkmalschutzamt die Bauarbeiten abstellen. Nun ist es fragwürdig, ob man noch das Fresko über die Lampe wiederherstellen kann und wie das neue Dach aussehen wird. Die größte Frage ist aber, ob die Kapelle überhaupt noch einmal beendet wird. Seit anderthalb Jahren ist das Dach mit Folie zugedeckt, ist also dem Wetter völlig ausgesetzt. Ungelöst ist auch die Pflege der Umgebung der Kapelle. Heute sieht man dort nur Unkraut und Müll. Wird es von den Weirichwarern zugelassen, daß das Werk ihrer Ahnen zugrundegeht oder kann man mit Zusammenschluß doch etwas erreichen? Die neuen Baupläne wurden schon im November des vergangenen Jahres vom Denkmalschutzamt angenommen. Wer wäre jetzt daran? Das Denkmalschutzamt hat die Frist zur Beendigung der Bauarbeiten auf zwei Jahre festgelegt. Pfarrer Zoltán hätte es gern gehabt, wenn die Kapelle bis Kirmes wieder in ihrer ursprünglichen Form prangen würde. Aber bis jetzt konnte es nicht verwirklicht werden.

Ibolya Sax

A Forma-1-gyel Franciaországban

Hiába, nagy dolog a sport, képes még egy olyan filoszt is magával ragadni, mint a Vörösvári Újság felelős szerkesztőjét, Fogarasi Attilát. A tanár úr bevallotta, hogy az utóbbi időben egyre fokozódó érdeklődéssel figyeli a sporteseményeket a televízióban, különösen a Forma-1-es versenyeket. És rögtön meg is kért, írni-e erről is valamit, annyira megragadta őt ez a csillogó világ. S mivel ezzel korántsincs egyedül – ismerek olyan vörösváriakat, akik szurkolóként minden magyarországi Forma-1-es versenyen ott vannak, sőt olyat is, aki azokon sportbíróként vagy orvosként tevékenykedik – örömmel mondtam igent.

Mire ez a lap az olvasó kezébe kerül, már tudjuk, mi történt az idei Magyar Nagydíjon, a cikk írásakor azonban még nem. A mostani verseny érdekességeiről tehát majd a következő számban számolhatunk be, így engedjétek meg, hogy elsőre néhány személyes élményemet osszam meg Önökkel.

De először is tisztázzuk, hogy mitől Forma-1 a Forma-1. Hát attól, hogy nálunk így nevezik. Mert egyébként az FIA (a Nemzetközi Autósport Szövetség) „nagykönyvében” az ún. „Formula-1”-es szabály vonatkozik erre a versenyformára, ezekre az autókra. A magam részéről azonban egyáltalán nem bánom hogy a Formula-1-et Forma-1-nek mondjuk, mert ez a magyarítás azt is jelenti, hogy szívünkhöz nőtt ez a sport. Nekem különösen, hiszen számtalan nagyszerű pillanatot, felejthetetlen élményt adott (és remélem, hogy ad is még). Mint például a legelső Forma-1-es külföldi utamat és közvetítésemet, amely olyan volt, mint egy kalandregény.

Az időpont 1995 júniusa, a helyszín Budapest, az MTV Sportfőszerkesztősége.

– Mondd, mit tudsz te a Forma-1-es Francia Nagydíjról? – fordult hozzám Ildikó, a Telesport nemzetközi ügyintézője.

- Elég sokat, miért mi van vele?
- Semmi, semmi csak úgy kérdeztem...

Majd ugyanő, néhány nappal később:

– Hozzál gyorsan néhány fényképet magadról, és add meg az útlevélszámodat is. Mert lehet, hogy Dávid Sándorral te utazol Franciaországba!

Hirtelen megfordult velem a világ, amikor meghallottam ezt a mondatot, amire már régóta vágytam. Megkaptam életem egyik nagy lehetőségét. (Ma már persze tudom, mekkora harc folyt akkoriban ezért a lehetőségért, hányan és hogyan próbálták meg ezt elérni, de akkor még nem sejtettem semmit. Most meg már csak mosolygok rajta.)

Akkoriban az MTV a 16-ból csak 8 versenyt közvetített, és abban az évben a francia lett volna az első. És a szokásoknak megfelelően ezt is csak az utolsó pillanatban döntötték el, így aztán semmi sem ment simán.

– Addig nincs sem közvetítési engedély, sem riporteri akkreditálás, amíg az MTV ki nem fizeti az ezért járó jogdíjat! – érkezett rögtön a szigorú faxüzenet Londonból a versenyt szervező FOCA központjából. Pénz persze nem volt (a Forma-1 nem olcsó

multság, ez nem háztömb körüli bicikliver-seny), a versenyt viszont már másorra tűzték, megjelent az újságokban is, óriási botrány lesz, ha elmarad. A főnökség kétségbeesetten tárgyalt, Ildikó pedig megpróbált legalább szállást szerezni – sikertelenül. Szorult helyzetünkben végül a Philip Morris munkatársának, a Forma-1 legfontosabb asszonyának, Agnes Carlier-nek az üzenete húzott ki bennünket: sajnos szállodát már ő sem tud szerezni, de keressük meg Madame Lagny-t Magny Cours belvárosában, ő majd gondoskodik rólunk. Egyébként pedig sies-sünk, mert a Minardi csapat sajtófogadására vagyunk hivatalosak ekkor és ekkor, itt és itt – állt a faxban.

– Még hogy belváros! Hiszen egész Magny Cours csak egy porfészek! – dör-mögte Dávid, majd döntött: – Csomagolj, hajnalban indulunk. Amíg odaérünk, csak jut valamire a főnökség is. És hozzá valami rendes ruhát is, a meghívást illik komolyan venni.

Egész napi folyamatos autózás után meg is érkezünk Magny Cours „belvárosába”, Madame Lagny ódon háza elé. Magny Cours Párizstól mintegy 360 km-re délre található

méretét és a komfortját ezek után aligha kell tovább ecsetelni. Mi persze örültünk ennek is, és kiderült, hogy az összes újságíró közül alighanem mi jártunk a legjobban. Ugyan nem puccos (és távolabbi) városi szállodában laktunk, de ablakunkból a pályára láttunk, amely nem volt messzebb 2 km-nél.

Az már más lapra tartozik, hogy ennél többet másfél napig nem is láttunk – mert nem engedtek be a pályára. Képzeljék el ezt a lehetetlen helyzetet. Bent zajlanak az edzések, a csapatok keményen dolgoznak, az újságírók, mint az örültek rohagnak, mi pedig csak állunk óraszám az akkreditációs sátor előtt, mert még mindig nincs engedélyünk, nem mehetünk be. (Jegyet venni meg csak pénzkidobás, egyrészt örült drága, másrészt csak oda nem mehetünk be vele, ahová nekünk kellene, a sajtóközpontba, a televíziós állásokba és a boxutca.)

Így alakultak tehát a dolgok életem első, és az MTV az évi első Forma-1-es közvetítése előtt... (A sajtófogadásra ugyan eljutottunk, mert azt nem a pályán tartották, de a verseny...)

Nem csoda, hogy szombaton délelőtt már az egyébként végtelenül nyugodt és tapasztalt Dávid Sándornak sem csak a melegtől,

A Telesport stábjja Magny Coursban az 1996. évi versenyen. Jobboldalt a cikk írója

1500 lakosú község, melynek határában ki tudja miért, valaki egyszer épített egy gokart pályát. Az alap tehát megvolt. És Francois Mitterand a néhai köztársasági elnök, aki e vidék szülőtte volt, amikor már megte-hette, úgy gondolta, tennie kéne valamit szűkebb hazájáért is. És ha ő valamit kigondolt, akkor az úgy is lett. Így nőtt ki az egykori gokart pálya helyén egy ultramodern, gyönyörű versenypálya, amely a mai napig is a világ egyik legszebbje.

Mi ekkor persze még nem a pályát, hanem azt a csöppnyi padlásszobát láttuk melybe háziasszonyunk bekvártélyolt bennünket. Volt benne egy hatalmas, ránézésre Napoleon korabeli faágy és egy újabb keletű kisebb sodronyos vaságy. Olyan, mint a hadseregben. És két szék meg egy asztal, ruhafogasnak meg néhány gerendába vert szög. A mosdó pedig? Ha nem látom, nem hiszem el. A tető és a padlás síkja közötti beépített gardrób szekrénybe préselték be, a

hanem az idegességtől is gyöngyözőtt a homloka. Aztán, mint a mesében az utolsó pillanatban mégiscsak megjött az engedély, berohanhattunk a pályára, és még az utolsó edzésből is láttunk valamit.

A közvetítés pedig? Túléltek. A verseny is jó volt, Michael Schumacher nyerte. És a végén még Budapestről is kaptunk néhány jó szót: – Nem is voltak rosszak fiúk, ezúttal még a nézők sem telefonáltak be, hogy mit mondd ez a két hülye...

Hazafelé már nem volt semmilyen problémánk. Beajoulais-ban megkóstoltuk a környék világhírű borát is, mert úgy gondoltuk, megérdemeltük.

Hát így kezdődött, és kisebb-nagyobb megszakításokkal azóta is tart Forma-1-es pályafutásom. És remélem, hogy csakúgy, mint a sportbíró vagy a doktor úr, én sem hoztam eddig szegyet Vörösvárra.

Várhegyi Ferenc

Kézilabda

Lehet hogy sokan még mindig azt hiszik, könnyű a sportolók élete, hiszen néhány órát edzenek, hétvégén versenyeznek vagy mérkőzést játszanak, megkapják érte a pénzüket, és emellett sok szabadidejük marad. Nem mondom, hogy nincs ilyen, de az igazi sportban, különösen a nemzetközileg is számottevő mezőnyben ez nem igaz. (Aki nem hiszi, járjon utána.) De még azoknál sem ez a jellemző, akik „csak” a hazai élményhez tartoznak, vagy arrafelé tartanak. Mint például a vörösvári kézilabdások, akik munka és (vagy) tanulás mellett jutottak el az NB-I B-ig. A férfi felnőtt csapaté ez a nagy siker, ők a jelen és jó ideig még a jövő is, hiszen nagyon fiatalok. De már most gondoskodni kell az utánuk következőkről is. A jövőt tervezni csak úgy lehet, ha a játékosok tudását rendszeresen felméri. Erre való a bajnokság, és erre való a különböző felkészítő tornák is. Nyaralás helyett ilyenén szerepeltek a vörösvári fiatalok július 13. és 17. között Szolnokon. Egy kis strandolás persze belefért az 5 napos programba, de a lényeg a játék volt.

És a Nemzetközi Kunhegyes Kupán – csakúgy, mint a korábbi években – sikert sikerre halmoztak. A magyar csapatok mellett Észtországból, Svédországból, Finnországból, Tajvanból, Szlovéniából és Horvátországból is érkeztek vendégek. A 13 éves fiúk a hat csapatból négyet legyőztek, a tajvaniakkal döntetlenül érték el, így kétség sem férhetett a kupagyőzelemhez. A 15 éveseknél volt a legerősebb a mezőny, és ebben a korosztályban indult a legtöbb csapat is, a három magyar mellett négy külföldi. Ebben a társaságban 2. lett Vörösvár, csak a tornagyőztes

észt csapatától kaptak ki a fiúk, a többieket megverték.

Jól szerepeltek a lányok is. A 18 éves korosztályban úgy szerezték meg a 3. helyet, hogy négy játékos kivételével 3-4 évvel fiatalabbak alkották a csapatot. A 15 éveseknél (akik közül senki se játszott a nagyobbak között) pedig a 2. helyet érték el a lányok.

Ezekre az eredményekre mindenki büszke lehet. Pilisvörösvár most először indított 4 csapatot a tornán (a 39 játékost Pándi Gábor edző és egy anyuka, Virág Andrásné kísérette el), és nyugodtan mondhatjuk, hogy megérté. Ország-világ láthatta hogy milyen eredményes sportmunka folyik városunkban, és az itt tapasztaltak alapján Pándi Gábor is bátran tervezheti a jövőt. A felmérőn jól vizsgáztak a fiatalok.

Most már csak az a kérdés, hogyan szerepelnek-e majd az NB-I B-ben a nagyok, a felnőttek. A csapat erősödött, de sajnos gyengült is. Hidas Tamás visszazigazolt az Elektromos Se-ből – ez jó. Sodró Zoltán viszont munka közben lábfejét törte – és ez rossz. Sodró (aki pályafutása kezdetén beállóként, az utóbbi időkben pedig jobbtöltőként keserítette meg az ellenfelek életét) gipszcsizmát kapott, és csak hosszú hetek, hónapok múlva derül ki, mennyire súlyos a sérülése.

Pándi Gábor: Zoli attól tart, hogy a baleset miatt végleg abba kell hagynia a kézilabdázást. Az orvosi szakvéleményeket majd csak később ismerjük meg, addig is reménykedünk hogy mégsem olyan súlyos a dolog. Visszavárjuk őt a csapatba.

Mi mást is lehet ehhez hozzátenni, mint azt, hogy a szurkolók is. A bajnoki felkészülés tehát „Sodi” nélkül kezdődött el, de maga a bajnokság remélhetőleg az ő játékaival is zárul majd.

És még egy fontos személyi hír. Wieszt Zsolt (18 éves) kettős játékeddéllyel az NB-I-es Elektromos SE csapatában is szerepelhet majd. A két klub közötti megállapodás értelmében Wieszt egy évig ingyen, kölcsönben játszhat majd a bordó-sárgáknál. Elsősorban az ifjúsági csapatnál számítanak rá, de Kovács Mihály vezetőedző szerint néhány-szor a felnőtteknél is pályára léphet majd. Lényeges, hogy a junior válogatott kerettag a vörösvári csapat mérkőzésein is játszik majd, hiszen a versenynaptárak egyeztetése alapján erre biztosan számíthatunk. És ha időpontmódosulás miatt mégis van ütközés, akkor is Vörösváré az elsőbbség.

A megállapodás mindenki számára előnyös lehet. Wieszt tanulmányi ösztöndíjat kap a fővárosiaktól, jobban szem előtt lesz, és az Elektromosból könnyebben bekerülhet a junior válogatottba, ami mindkét egyesület számára értéket jelent. A többi már csak rajta múlik.

Az egyesület két héttel a bajnoki rajt előtt szeptember 5-én NB-I B-s csapatok részvételével felkészülési tornát rendez a solymári sportcsarnokban. Itt elsősorban nem az eredmény a lényeges, hanem az erőfelmérés, a mutatott játék. Ha a nagyok netán nem követnék a fiatalok példáját, és nem nyernék meg a tornát, akkor sem történe semmi. Elvégre a bajnokság a fontos. Szeptember 19-én vasárnap 16 óra 30 perckor már az első hazai bajnoki mérkőzés következik Solymáron, az ellenfél a Hort SE gárdája lesz!

A csapat szeretettel várja a szurkolóit, és a játékosok fogadkoznak, mindent megtesznek majd Pilisvörösvár győzelméért. Segítsük őket, drukkoljunk nekik – hiszen magunkért is tesszük.

Várhegyi Ferenc

Labdarúgás

Vörösváron sok ember számára fontos a labdarúgás. Ezt – az egyébként régóta ismert tény – igazolta az is, hogy egy szürke hétköznapi délutánon is több mint 100 néző figyelt a kedvenceket a Budakalász elleni edzőmérkőzésen, hogyan játszanak a fiúk a megyei első osztályú bajnokság rajtja előtt?

Nos, az NB III.-as vendégek elleni vereség megmutatta, hogy van még mit javulni – de ez természetes is. A csapat edzője, Szabó György nem is esett kétségbe – ő egyébként korábban az MTK-nál dolgozott és az utánpótlás területén voltak ragyogó eredményei –, véleménye szerint 3-4 hét elteltével már jobb lesz a csapat. Kell is, persze, hogy jobb legyen, mert a cél a megyei bajnokság megnyerése! Ehhez úgy tűnik, adottak a feltételek is. Nézzük sorra ezeket.

– 1. A pálya talaja eddig is jó volt és a mostani 150 000 Ft értékű hiánypótlás, gyeptéglázás után már a legkritikusabb szem sem találhat kivetnivalót a játéktér minőségében.

– 2. Az edző hozzáértése aligha vitatható.

– 3. Peller Gábor elnök szerint az első bajnoki félre (tehát 1999 decemberéig) megvan a csapatok – hiszen a felnőttek mellett az ifjúsági csapatnak is kötelezően részt kell vennie a bajnokságban, és akkor még nem beszélünk a serdülőkről – versenyztetéséhez szükséges pénz is.

Az eredmények tehát csak a játékosok szorgalmán múlnak. És hogy ezzel is minden rendben legyen, augusztustól ez a verdikt: a heti 4 edzésből 3 mindenki számára kötelező, és ha valaki mégis hiányzik, alkalmanként 100 Ft-já bánja.

No, de mit ér a szorgalom, ha nincs meg a tudás, a tehetség? Keveset, de állítólag az utóbbival sincs baj. A vezetők szerint a játékosok személye, tudása alkalmas a bajnoki cím megszerzéséhez. Az NB-I-es Komárom csapatából visszatért anyaegyesületébe Wohl Zoltán (aki a csapatkapitányi tisztelet is ellátja) és Wohl László. És itt játszunk a magyar kispályás válogatott Szekula Ferenc, valamint Fischer Pál is! Csak a rend kedvéért: Fischer magyar válogatott (kerettag) csatár volt, játszott a világhírű holland Ajaxban, a Ferencvárosban és a Vasasban is. És a pillisszántói gólvágó nem öreg, jó néhány évig játszhat még.

Mindenesetre igyekezniük kell, mert az elnökség kifejezetten elvárja a jó eredményt. Szabó Györgynek és a játékosoknak is 6+6 hónapos szerződésük van, ami azt jelenti, ha az első félév után rosszul áll a csapat, nem biztos, hogy maradhatnak a folytatásban is.

Erősek az ellenfelek is, a 18 csapatból kiemelkedik a Vecsés FC, a Ráckeve, a Bag FC és Dabas együttese is. Mégis mindenki bízik a sikerben, Peller Gábor például anynyira elszánt, hogy kijelentette: ha nem

nyerik meg a bajnokságot, lemond elnöki tisztségéről.

Ettől függetlenül a vezetőknek hosszabb távú terveik is vannak. (Szeretnének egy öregfiúk csapatot is játszani, bár ehhez már egy újabb pályára is szükség lenne, a jelenlegi ugyanis már most is alig elég ennyi csapat-hoz.) Talán azért is, mert úgy tűnik, a polgármesteri hivatal és a klub vezetői közötti feszültség oldódhat. A város új jegyzője, dr. Ungár László szerint ugyanis mindkét fél számára megnyugtató módon le kell zárni a sok vihart kavart „klubház ügyet”.

Ha ez sikerül, akkor valóban elkezdődhet egy rendezett viszonyok közötti klubélet és azzal együtt a hosszabb távú szakmai munka is. De vigyázat! Ettől kezdve a szabályokat mindenki kötelese betartani. Nehogy az eddigi sárgalapos figyelmeztetések után a piros is előkerüljön. Mert a sportban nem a kiállítás, hanem a játék a legfontosabb.

Ennek alátámasztására egyetlen példa is tökéletesen elegendő. Az úgymond „egyszerű szurkolók” mellett 90 vállalkozó is ott áll a klub mellett, ki-ki tehetségéhez mérten támogatva a focit. Akad, aki pénzzel, van, aki társadalmi munkával. És akad olyan is, aki a kismenyegéből félretett havi 300 Ft-tal.

De hát ezen nincs is mit csodálni. Vörösváron sokak számára fontos a labdarúgás. És ezeknek az embereknek a klub- és sportszeretettel nem illik játszani.

Várhegyi Ferenc

Betegtájékoztató

Értesítjük városunk lakosságát, hogy mindennemű egészségügyi problémájukkal munkanapokon, munkaidőben (7⁰⁰-19⁰⁰ óra között) házi orvosukat – vagy helyettesítés esetén a helyettesítő orvost – rendelési idejében a rendelőjében kereshetik fel.

Tájékoztatjuk Önöket orvosaik telefonszámairól az alábbiak szerint.

Kérjük, hogy hívás esetén az üzenetrögzítőre szíveskedjenek rámondani a beteg nevét, címét és röviden a hívás okát.

Dr. Für Zoltán 331-236; 06-20/9331-236

Dr. Freisleben András 330-080; 06-20/9392-754

Dr. Fekete Sándor 330-631

Dr. Selmecsi Gábor 330-298; 06-30/9521-864

Dr. Hidas István 330-355; 06-20/9413-284

Dr. Tamás Ferenc 06-30/9217-224

Ünnep- és munkaszüneti napokon, valamint munkanapokon a 19⁰⁰ órától másnap reggel 7⁰⁰ óráig tartó időszakban a központi ügyeletet kell keresni.

Telefon: 330-360; 330-188; 104

Kérjük, hogy a Központi ügyeletet csak a fentiekben leírt időpontokban szíveskedjenek igénybe venni. Kérjük továbbá, hogy a Mentőállomás telefonját csak igen sürgős szükség esetén hívják.

Dr. Ungár László jegyző

Állatorvosok ügyeleti beosztása

Ügyelet ideje	Szolgáltató ügyeletet ellátó állatorvos	Hatósági ügyeletet ellátó állatorvos
aug. 28-29.	Dr. Simon László	Dr. Gubis János
szept. 4-5.	Dr. Zsigmond Balázs	Dr. Gubis János
szept. 11-12.	Dr. Günther Miklós	Dr. Günther Miklós
szept. 18-19.	Dr. Molnár Attila	Dr. Molnár Attila
szept. 25-26.	Dr. Harmat Attila	Dr. Harmat Attila

Az ügyeletben részt vevő állatorvosok címei, telefonszámai:

Dr. Harmat Attila	2085 Pilisvörösvár, Kisfaludy u. 4.	331-115
Dr. Molnár Attila	2083 Solymár, Terstyánszky u. 120.	360-919; 06-30/9521-154
Dr. Günther Miklós	2072 Zsámbék, Somogyi B. u. 13.	06-23/342-119
Dr. Gubis János	2040 Budaörs, Szabadság u. 87.	06-23/416-164; 06-30/9326-002
Dr. Simon László	2014 Csobánka, Nádas u. 8.	320-610; 06-30/9909-045
Dr. Zsigmond B.	2040 Budaörs, Szabadság u. 87.	06-30/9336-002

Foci hírek

A Pilisvörösvári Labdarúgó Sport Egyesület serdülőcsapata júliusban a hagyományos gröbenzelli nemzetközi labdarúgótornán első helyezést szerzett. A győzelemért járó kupa és a hatalmas kabalamaci a klubházat ékesíti.

A felnőtt csapat első bajnoki mérkőzésén, augusztus 7-én idegenben 3:1 arányban legyőzte a Törökbálint együttesét.

Az első hazai meccsen augusztus 15-én a gyömrői csapat ellen 2:2 arányú döntetlent értek el a vörösváriak. *V. F.*

A labdarúgó megyei I. osztály soron következő mérkőzései:

Aug. 22.	Tura – PLSE
Aug. 29.	Nagykátán – PLSE
Szept. 5.	PLSE – Tököl
Szept. 12.	Wilker Liget SE – PLSE
Szept. 19.	PLSE – Ráckeve
Szept. 26.	Dunaharaszti – PLSE

A Helyreállítási és Újjáépítési Kormánybizottság FELHÍVÁSA

Hazánkat a téli időjárási viszonyok, a tavaszi ár- és belvíz után a nyári rendkívüli esőzések újabb erőpróba elé állították.

Azok az emberek, akik, és azok a szervezetek, amelyek részt vettek a védekezésben, már megmutatták, hogy összefogással a legnagyobb baj is elviselhetőbb, kezelhetőbb, a károk csökkenthetők.

Most, amikor elmúlt a közvetlen veszélyeztetés, a természet kitombolta magát, összefogásra szólítunk fel minden tette- és segítő áldozatot hozni kész honfitársunkat az özönvízszerű esőzések áldozatait és károsultjait megsegítésére.

A segítséget készpénzben, építőanyagban, festékben, ruhaneműben, tartós élelmiszerekben, tervező és kivitelező munkában kinek-kiknek tehetsége, tehetősége és lehetősége szerint várjuk.

Felhívással fordulunk magyarországi gazdálkodó szervezetekhez, vállalatokhoz pénzügyi, szállítási kapacitás, bármely más hasznosítható kapacitás, elhelyezési, üdülési lehetőségek ügyében az újjáépítést segítő részvételre.

Felhívással fordulunk települési önkormányzatokhoz, hogy önállóan, vagy más településekkel összefogva válasszanak testvértelepülést a katasztrófasújtotta települések közül, és vállalják fel részben vagy egészben a település újjáépítését.

Felhívással fordulunk magyarországi társadalmi szervekhez, egyesületekhez, hogy adományok gyűjtésével segítsék a katasztrófasújtotta települések helyreállítását, lakosainak megsegítését.

Végül felhívással fordulunk valamennyi állampolgárhoz, hogy egyéni adományaival, felajánlásaival segítse a bajba jutott települések lakóit, illetve az összedőlő házaik újjáépítését.

Felajánlásaival keresse az Újjáépítési és Helyreállítási Kormánybizottság Operatív törzsét a 06-80-43-33-43-as ingyenes zöld számon, hogy a károk ismeretében a rászorultakon tudjunk segíteni.

Az Operatív Törzs levélcíme: 1903 Budapest, Pf. 314. Tel.: 06-1/363-46-42; 06-1/222-55-73.

Felajánlásaikkal a Pest Megyei Operatív Törzset is felkereshetik a Megyei Közgyűlés székhelyén, a következő címen: 1364 Budapest Pf. 112. Tel./fax: 06-1/267-68-43 és 06-1/317-65-4. Telefax: 06-1/318-08-38.

Rendőrségi hírek

Késelés Vörösváron

Július 7-én H. I. pilisvörösvári lakost ismeretlen tettes két esetben megszurta, melynek során súlyos sérüléseket szenvedett. A helyszínrre kiérkező Boros Attila rendőr törzsőrmester és Obrucián Zsolt rendőr őrmester menekülés közben elfogta Sz. J. pilisvörösvári lakost, aki alaposan gyanúsítható a bűncselekmény elkövetésével.

Halálos fürdőzés

Július 25-én a pilisszentiváni tóban fürdőzés közben a vízbe fulladt K. I. dorogi lakos.

Kérem a tisztelt lakosságot, csak a kijelölt helyen fürödjének, felhevült testtel hirtelen ne ugorjanak a vízbe!

Pedofil nevelőapa

Július 26-án egy gyermekkorú pilis-vörösvári lakos feljelentést tett nevelőapja, K. J. ellen, aki elmondása szerint több alkalommal fajtalanzkodott vele. A pedofil nevelőapát őrizetbe vették, és megindították ellene az eljárást.

Lefülett „iskolakerülők”

Július 27-én ismeretlen tettesek behatoltak a Piliscsabai Általános Iskolába, és onnan szerszámgepeket tulajdonítottak el. A piliscsabai polgárőrség a helyszín közelében visszatartotta D. K., I. P., D. J., Sz. I. pilis-

csabai lakosokat, akiknél a további eljárás folyamán megtaláltuk az eltulajdonított tárgyakat.

Bolti szarka

Július 30-án ismeretlen tettes kihasználva az eladók más irányú elfoglaltságát, besurrant a Pilisvörösvár, Budai Nagy Antal utca 2. szám alatti élelmiszerbolt raktárába, és onnan készpénzt tulajdonított el. Az elkövető ellen az eljárás jelenleg is folyamatban van, kérjük a lakosságot, aki bármilyen információval tud szolgálni az ügygel kapcsolatban, hívja a rendőrséget.

Száguldozás bukósisak nélkül

Július 28-án Pilisvörösváron a Fő úton gépkocsi gázolt segédmotort, akit a mentők kórházba szállítottak.

Pilisvörösváron egyre jobban elharapózik a bukósisak nélküli száguldozás.

Felhívom a lakosság figyelmét, hogy a KRESZ segédmotorkerékpárra kötelezően előírja a bukósisak használatát.

A helyszíni bírság összege 10 000 Ft-ra emelkedett, a szabálysértésekért kiroható bírság határa 100 000 Ft lett. A ki nem fizetett bírság szabadságvesztésre változtatható.

Saját testi épségük érdekében, kérem, tartsák be az idevonatkozó szabályokat, a vétőkkel szemben a hatályos jogszabályok szerint fel fogunk lépni.

Autós üldözés

Augusztus 5-én ismeretlen tettes gépkocsijával nekivágódott W. G. solymári lakos kocsijának, és a helyszínről megállás nélkül továbbhajtott. A pilisvörösvári járőrök a menekülő gépkocsi után hajtottak, értesítették a Budakeszi Rendőrőrs járőreit, ennek eredményeképpen Nagykovácsi belterületén feltartóztatták gépkocsijával együtt Cs. A. nagykovácsi lakost, és eljárást indítottak ellene.

„Enyveskező” házalók

Az utóbbi időben elszaporodtak a besurranásos lopások. Az elkövetők ruha, cipő stb. eladási szándékával kéredeznek be a házakba. Általában két-három főből áll az elkövetők köre, és a többségük nő. Elterelik a tulajdonosok figyelmét – „Vécére kell mennem!” vagy „Kérhetnék egy pohár vizet?” stb. –, és ezt kihasználva percek alatt megszabadítják értékeiktől.

Kérem önöket, ne álljanak szóba velük, ne vásároljanak tőlük, sőt, jelezzék az őrsön, ha nagy táskával közlekedő, házról házra járkáló idegen személyeket látnak.

Újrainduló ügyintézés

Az előző számban már leírtuk, de újra tájékoztatom önöket, hogy a gépjármű-ügyintézés augusztus 16-án, a személy igazolvány ügyintézése augusztus 23-án indul.

Töltsék kellemesen a nyár hátralevő részét, vigyázzanak értékeikre.

Koczka Gábor
rendőr főhadnagy

Rendőrök és polgárőrök a sátoztábor biztonságáért

Július 30. és augusztus 8-a között rendőrök és polgárőrök vigyázták a halastó Kempingben a III. nemzetközi sátoztábor biztonságát. Polgárőreink minden éjjel végig a helyszínen voltak, és a rendőrsátoztábor is óránként-kétóránként ellenőrizte a tábort. Maga a rendőrsátoztábor is többször személyesen felkereste a kempinget.

Az elővigyázatosság nem volt indokolatlan, mert rögtön az első napon egy besurranó tolvajnak sikerült észrevétlenül belopódnia a tábor területére, és két német vendégtől összesen 300 márkát ellopnia. A tolvaj azt az időt használta ki, amikor a tábor minden lakója a tábornyitó eligazításon vett részt a faépületben.

Ezek után a tábor vezetői megszigorították a biztonsági intézkedéseket, és nappal is őrséget állítottak.

A polgárőrök önkéntes figyelőszolgálatuk idején több gyanús gépjárművet figyeltek meg a táboron kívül, de a tábor békéjét az első nap után már semmi sem zavarta meg.

F. A.

A polgárőrség kérése

A nemzetközi sátoztábor ideje alatt elveszett a polgárőrség Motorola típusú rádiója. Kérjük a megtalálót, hogy 10 000 Ft jutalom ellenében a Köller Elektronikában adja le.

Tűzoltóink jelentik

Tűzoltóink ebben az évben eddig összesen 91 esetben vonultak ki tűzhöz, vízhez, balesetbe.

Az elmúlt hónapban öt alkalommal hívták ki őket súlyos közlekedési balesetekhez. A mentések során egy ízben csak feszítővágó segítségével tudták kiszabadítani az összeroncsolódott gépkocsiból a sérültet.

Egy hónapon belül két ízben erdőtüzhöz hívták ki a tűzoltókat. Vörösváron, a régi dolomitbánya mögötti erdőben az aljnövényzet gyulladt ki. 6-700 négyzetméter területen lángolt az erdő. (Tudjuk 1993-ból, hogy mekkora tűz keletkezhetett volna ebből!) Igen nehéz volt a helyszín megközelítése, de mindkét esetben időben sikerült megfékezni a tüzet.

Szintén két esetben keletkezett tűz – elképzelhető, hogy gyújtogatás következtében – a temető alatti ún. szabad földeken.

Augusztus 17-én valószínűleg elektromos hiba miatt keletkezett tűz egy Solymárról Piliscsabára közlekedő tehervonat dieselmotordonyában. (Lásd képünket.) Az 550 tonnás szerelvényt a mozdonyvezető szerencsére Vörösvár határában meg tudta állítani, majd értesítette a tűzoltókat. A helyszínrre elsőnek, a III. kerületi tűzoltókat most is megelőzve, a vörösváriak érkeztek ki.

A szerelvény 6 üres vagonból, valamint egy kátránnyal és egy vegyi anyagokkal teli vagonból állott. Szerencsére a mozdony után az üres vagonok következtek...

A Pilisvörösvári Önkéntes Tűzoltó Egyesület köszönetét fejezi ki támogatóinak. Az elmúlt időszakban a következő magánszemélyek és cégek támogatták az egyesületet: Egészségügyi Készletgazdálkodási Intézet, Halmschláger Márton, Szalma Baksi Lászlóné, Szauder Mártonné, Varázskő Kft.

Lapzártakor érkezett a hír, hogy a vörösvári tűzoltók – a pomázi tűzoltókkal együtt – augusztus 21-én a szlovákiai Blatnába utaztak, ahol részt vettek egy nemzetközi tűzoltóversenyen.

F. A.

Vass Márton üzenete

A Pilisvörösvári Hagymányörző Egyesület nevében ezúton köszönöm meg Kutas Gyula úrnak a Vörösvári Újság júliusi számában elismerő sorait Vass Márton kántor úrról. Mindig is fájt, hogy sem életében, sem halála után nem részesült annyi elismerésben áldozatos munkájáért és kimagasló tehetségéért, mint amennyit megérdemelt volna.

Valamelyik bérmálás alkalmával a püspök úr azt mondta: „Sohasem hallottam ilyen szépen bevezetni a szentmise kezdetét, ahogyan ezt Vass Márton produkálta.” (Mits János, akkori vörösvári káplán számolt be neki erről, ami olyan jólesett neki, hogy azt mondta: „Mondd még egyszer!”)

Dr. Hantzmán Lipót piarista szerzetes és teológus 1954-ben volt Vörösváron káplán. Ő többször mondta nagy lelkesedéssel: „Magyarország legjobb kántora”.

Elévülhetetlen érdeme, ahogyan a népet tanította énekelni. „Én lenyomom a billentyűt, és a nép tudja, hogy mit kell tennie” – mondta.

Néhány évvel ezelőtt lehetőség nyílt volna arra, hogy néhány tanítványa méltó emléket állítson stílusának megőrzésével és érdemei kihangsúlyozásával. A kérésre ígéretet kaptam, de annál többet nem.

Családunkat többször meglátogatta, szellemi, lelki nagysága mindig megható volt, humora és közvetlensége sokszor felüdítő.

Egy beszélgetés alkalmával azt kértem tőle, ha eltávozik a másik létbe, legalább üzenjen valamit onnan – persze félig tréfásan ezt is.

És ő üzent; egy pillanatnyi álmoképben az ő megszokott határozott hangján: „91-es ének.”

A 91-es ének a régi német imakönyvben így kezdődik: „Ich glaube an Gott in aller Not/ auf Gott ich meine Hoffnung baue...”

Azt hiszem, ezt az „üzenetét” sokan elfogadhatjuk.

Érdeemes lenne vele együtt másik két egyházi személyiségről, Ohmüllner Márton plébános úrról és Mihalovits Margit hitoktatóról is méltóképp megemlékezni, az idősebb generáció még tudja, hogy egyházközségünk mit köszönhet nekik.

Az egyesület gyűjteményében örzünk képeket róluk, de ennél sokkal több megemlékezést érdemelnének.

Szintén a gyűjtemény anyagából mellékelünk egy kevesek által ismert elismerő újságcikket Vass Mártonról.

Gromon Andrásné

Egyházzenei hét 1941. május 4-8-ig Budapesten a Zeneművészeti Főiskola nagytermében

Arra el voltunk készülve, hogy a győriek és gyöngyösiéek gyönyörű produkciót fognak nyújtani. Arra is biztosan számítottunk, hogy az egyházi kórusok nemcsak, hogy megállják a helyüket, hanem meg fogják lepni azokat, akik ezeket a templomi kórusokat még nem hallották. De túlzás nélkül mondhatjuk, hogy a pilisvörösváriak nemcsak minket, az Egyházzenei Hét ügyéért lelkesedőket, hanem hideg távolállókát is, akik véletlenül vetődtek a főpróbára és az előadásra, a legnagyobb mértékben meglepték. Egyszerű emberek, sváb asszonyok, leányok és férfiak egyszerű falusi öltözetben álltak elénk, és Gasparini Adoremus te Christi és Viadana Örvendező zsoltárát olyan tökéletes előadásban énekeltek, aminél jobbat a legnagyobb kórusoktól sem kívánhatunk. Mintha a klasszikus polifónia magasközlését járta volna végig minden énekes. Szinte fél az ember dicsérni őket, mert az elfogultság látszatát keltheti, de a főpróbán jelenlévő zeneakadémiai operaszakos hallgatók csodálkozása és lelkes ovációja minden kritikai méltatásnál meggyőzőbben mutatta a pilisvörösvári énekkar szereplésének rendkívüliségét. Vezetőjüket, Vass Mártont a legnagyobb dicséret és elismerés illeti.

Szomszédjogokról általában

Mit kell, mit lehet, mit illik tudni a szomszédjogokról nekünk, állampolgároknak?

Sokszor esik szó Pilisvörösváron ilyen és hasonló kérdésekről, miután egyre többen érzik úgy, hogy lakóhelyük környezeti károsodás következtében veszélyessé válik. A kétségbeesett lakók arról panaszkodnak nap mint nap nekünk, hogy szomszédaik vagy az utcabeliek, kik korábban a békés emberek kategóriájába soroltattak, kisebb-nagyobb bosszantással, zaklatással keserítik meg életüket.

Örök érvényű a mondás: rossz szomszéd-ság török átok. Mostanság az ingatlanvásárlók nem kizárólag az ideális fekvésű telkeket, házakat keresik, döntő szempont az is, kinek a szomszédságába kerülnek. Hiszen lakóhelyünk környezetének békéje testi-lelki egyensúlyunk alapköve. A nyugalom, a csend, a rendezettség, a tiszta levegő, egy szóval az egészséges környezet mindannyiunk joga, melyet tiszteltetben kell tartani.

Ezen jogok megsértése kettéosztja a lakosságot. Vannak a szomszédjog-sértők, és vannak ezek elszennvedői. Míg a jogrendszer felállítása és egyenes útjának követése a tisztességes emberek számára alakult, addig a jogi kiskapuk és kibúvók azok számára, akik zavarteltő gondolkodásukkal sötét ügyeiket takargatják. Éppen ezért különbséget kell tenni a szomszédvita és a szomszédjog között. Sajnos városunkban az utóbbinak még nem sikerült érvényt szerezni, pedig kisváros lévén a jogsértőkről szóló történeteket a település szélétben-hosszában ismerik.

Gröbenzelli és gerstetteni barátainkkal beszélgetve, a botrányos eseteket megtárgyalva, mindig arra a következtetésre jutunk, hogy ott az állampolgárok fegyelmezettsége a meglévő rendeletek betartatása

miatt kifogástalan. Gröbenzellben például az elmúlt öt évben egyetlen személy kísérelte meg az építészeti szabályzat megsértését, azaz engedély nélkül akarta átalakítani a házat, egy napon belül vissza kellett bontania az új épületrészt.

Nálunk igen kevés végrehajtásról lehet hallani, éppen ez táplálja a jogsértők és a bűnözők vakmerőségét. Bírásolás nincs, ha van, nem fizetik be, bírósági eljárások öt-hat évig, csigalassúsággal zajlanak, az ítéletek olyanok, amilyenek. A közigazgatásban feddhetetlen erkölcsű emberek kellene dolgozniuk! Ki ellenőrzi a jogalkotókat és ki a jogalkalmazókat?

Egy hivatali alkalmazott kérdezte tőlem, mit gondolok, miért érznek támogatókat, szimpatizánsokat maguk mögött a jogsértők. Csak találgatni lehet... Talán anyagilag elkötelezettek, munkatársi, baráti vagy rokoni kapcsolatok kötik őket össze, hiszen az sem magyarázható, hogy egy whiskys rablónak is vannak szurkolói. Bár ilyen és hasonló esetekben többnyire fő ok a korlátozott emberi gondolkodás.

De kanyarodjunk vissza a szomszédjogokhoz! A jog a birtokost védelemben részesíti. Mindenki úgy köteles használni a birtokát, hogy szomszédait ne zavarja. A birtokvédelem a települési jegyző hatáskörébe tartozik. Minden olyan esetben, mely a birtokvédelmi törvénnyel ütközik (zajjal, bűzzel, talajszeny-

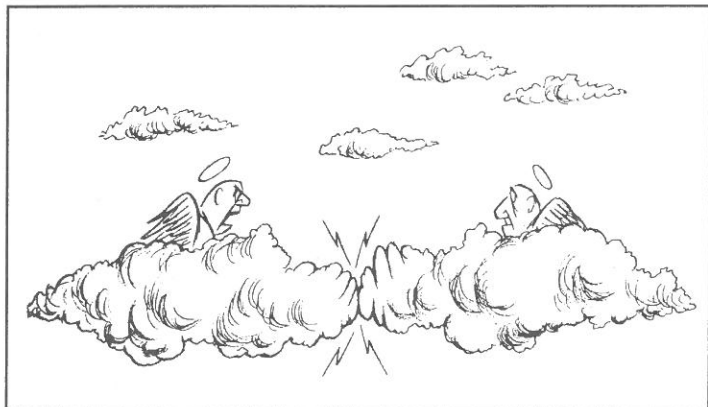
nyezéssel, légszennyezéssel jár) birtokvédelmet lehet kérni. Persze, a jegyzőnek azonnal fel kell ismernie a birtokháborítás tényét, és három napon belül meg kell szüntetnie azt.

A közigazgatási hatóság gyors intézkedése kelthet jó hangulatot a lakosság körében. Lehet, de nem érdemes bírósághoz fordulni birtokháborítási ügyben, mert az önkormányzat hatáskörébe tartozik. A birtokháborítás nem téveszthető össze a szomszédvitával. A jogsértők becselenségét miatt az elszennvedőknek kell igazolni, miért nekik kell tanulmányozniuk a PTK-t (Polgári Törvénykönyv) és a jogszabályokat bizonyítani, van erre megfelelő intézmény, az önkormányzat.

Futótűzként terjedne el annak a híre városunkban, ha egy végrehajtás is történne, lehet, hogy tíz másik hasonló ügy magától is megoldódna.

Miért ne lehetne nálunk is olyan fegyelmezettséget kikényszeríteni, mint Németországban?

Dr. Gábely Zoltánné

M. Chaval karikatúrája

Rasszizmus határon innen és túl

Márciusban Kolozsvárott jártam, „kinccses Kolozsvárott”, Erdély fővárosában, ahol sok magyar ajkú ember él. E városból gyakran kapunk hírt a magyarok és a románok közötti – leginkább mesterségesen, felülről gerjesztett – etnikai ellentétekről. Nem voltam tehát túlzottan meglepve, amikor az egyik magyar egyházi épület falán a követ-

kezőket olvastam: „Ungurii sunt turisti”, azaz „A magyarok itt csak turisták”. A felirat viszonylag kulturált megfogalmazása ellenére is rendkívül felháborító, és tökéletesen alkalmas arra, hogy gyűlöletet keltsen a magyarok – és viszont: a románok ellen.

A rasszizmus, századunk gyógyíthatatlan betegsége, rákfeneje, amely akár egész népek létét fenyegeti. Gondoljunk csak az elmúlt évek, vagy elmúlt hónapok balkáni történéseire.

Rasszista feliratokban sajnos városunkban sincs hiány. Pedig Vörösvár tanulhatott volna a múltból. Voltak bizony olyan évtizedei ennek a századnak, amikor nem volt tanácsos német anyanyelvükön megszólalniuk az itt lakóknak. A kitelepítést is – nem kis szerencsével – épphogy

Évek óta senkit sem zavarnak a Nagyvárad utcában látható mázalmányok

Rasszista felirat a Sütőház falán

ségi, vallási alapú megkülönböztetés, az előítéletek eszelen felhalmozása, minden nép és ország számára káros.

Talán egyszer majd erről is szólnak a feliratok.

Egy pohár whisky

Egy életem, egy halálom, töredelmesen bevallom, hogy nekem nem szimpatikus a viszkis rabló. Vesse nek meg érte, de én nem kedvelem az elmúlt hónapok médiasztrájtát, az asszonyok szívét megdobogtató, lányok könnyeit kicsordító, kutyáját szerető, jó képű erdélyi fickót, aki napjainkban mint valami modernkori betyár vagy Robin Hood tetszeleg, s akinek fél Magyarország drukkol a körmét tövig lerágva, tán olykor még egy-egy ima is elhangzik érte csendes polgári otthonok mélyén.

Nekem ellenszenves ez az ember, ellenszenves mint minden bűnöző, pedig tán hamarosan a neve is áruvédjegy lesz, s reklámfilmeken is viszontlátjuk majd borostás arcát, daliás alakját. Nagyjátékfilmben egészen biztosan, s mint ahogy ez mostanában szokás, ő lesz benne a pozitív hős, a rendőrök pedig az utalat tárgyát képezik majd.

De már látom a távolabbi jövőt is:

Kisiskolások írják majd róla dagályos fogalmazást, ha a tanító néni feladja házi feladatul, írják meg, ki a példaképük. Cserkészcsapatot, leánykollégiumot, művelődési otthont neveznek el róla, s természetesen minden valamire való településen lesz Viszkis Rabló utca.

Magyarországon rohamost elszegényednek a bortermelő vidékek, mert az emberek csak whiskyt fognak nyakalni.

Göncz Árpád sírva elbujdokol, miután a Viszkis messze megelőzte őt a Sonda Ipsos népszerűségi listáján, s a népakarat derék Robin Hoodunkat emeli az ő székébe. Trikolorunkra felkerül egy whiskyspohár, s Horváth Charlie nótája, az Egy pohár whisky lesz ezentúl a himnuszunk.

Persze, ez csak egy ironikus blöddi. Egy rabló, egy betörő, egy tolvaj, egy köztörvényes bűnöző nem válhat nemzeti hőssé. Ennyire nem állhat tótágot a világ.

Vagy mégis?

Ámulat

A Képes Újság című magazin július 17-i számában kétoldalas színes riport olvasható városunkról „Ámulhat a vendég Vörösváron” címmel.

A riport igen pozitív képet fest Vörösvárról, tán túltúntul is hízelgőt. Mert tegyük a szívünkre a kezünket, bármennyire is cirógatják büszkeségünket az alábbi mondatok, kicsit magunk is belepirulunk azokat olvasván:

„...a lankadatlan szorgalom, a még többre, még jobbra igyekvés, a rend, a szépség szeretete formálgatja Pilisvörösvár mai arculatát is... Az utcák tiszták, rendezettek. De igazán ámulni az újajban épült házak közt, a

pár éve született településrészeken lehet. Jómódról, igényességről vallanak a tágas, korszerűen kialakított otthonok, szépszeretetről a virágos ablakok, erkélyek, a nemes anyagból készült, de nem hivalkodó kerítések...”

Csak aztán vigyázzunk, mert ha mi is elámulunk a fene nagy tisztaságtól, szépszeretettől, jómódtól és igényességtől, előfordulhat, hogy egyszer, amikor hazatérünk egy utazásból, s leszállunk a Fő út valamelyik dűledező buszmegállójában a távolsági járatról, és por-, szemét és újságpapír vágódik az arcunkba, miközben a közeli kocsmból részeg atyafiak dajdaja hallik, meg se ismerjük ezt a „virágos, tiszta, szorgalmas” várost. És akkor fogunk csak ámulni igazán.

Megérkeztek

VI. 21. *Szalay Hanna*, Szalay Péter és Hidas Ildikó leánya

VI. 24. *Huber Ferenc*, Huber Ferenc és Müller Zita fia

VII. 3. *Oberle Viktória*, Oberle Tibor és Steiner Györgyi leánya

VII. 8. *Toronyi Flóra*, Toronyi Zoltán és Pekó Zsuzsanna leánya

VII. 16. *Fresz Ádám*, Fresz György és Lieber Judit fia

VII. 20. *Lőrincz Kitti*, Lőrincz István és Szebelédi Csilla leánya

VII. 24. *Botzheim Ákos*, Botzheim Zoltán és Gál Judit fia

VII. 24. *Kormos Mercédesz*, Kormos Ferenc és Valencsics Hajnalka leánya

VII. 26. *Horváth Kitti*, Horváth Gábor és Katona Magdolna leánya

VII. 27. *Botzheim Zsolt*, Botzheim Zsolt és Guth Edina fia

VII. 29. *Halmschláger Mónika*, Halmschláger György és Peller Ibolya leánya

VII. 29. *Horváth Antónió*, Horváth Zoltán és Horváth Éva fia

VII. 31. *Papp Krisztián*, Papp Ferenc és Fogarasi Hajnalka fia

VIII. 1. *Holló Áron*, Holló Miklós és Hegedűs Piroska fia

VIII. 5. *Burján Béla*, Burján Béla és Staffel Katalin fia

VIII. 6. *Farkas Renátó*, Farkas Ramon és Kormos Bernadett fia

VIII. 12. *Szomolányi Tamás*, Szomolányi Zoltán és Pásztor Ibolya fia

VIII. 15. *Bauer Cintia*, Bauer Zsolt és Faragó Mónika leánya

VIII. 16. *Ábele Krisztián*, Ábele János és Nagy Marianna fia

Vörösvári Újság Berischwarer Zeitung

Pilisvörösvár Város Önkormányzatának közéleti havilapja

Felelős kiadó:

Botzheim István polgármester

Felelős szerkesztő:

Fogarasy Attila

Rovatszerkesztők:

Sax Ibolya – nemzetiség

Temesvári Anna – kultúra, oktatás

Várhegyi Ferenc – sport

A szerkesztőség címe:

2085 Pilisvörösvár, Szabadság út 21.

Tel./fax: 06-26-330-140.

E-mail: VorosvariUjsag@mail.maze.hu

Készült a Komp Kft. nyomdájában

(Solymár, Mátyás király út 7.

Tel.: 06-26-361-557, 06-30-9420-049).

Tördelés, tipográfia, nyomdai

előkészítés: Fogarasy Attila

ISSN 1417-6823

Megjelent 1100 példányban.

Köszönjük, hogy az újságot árusítják:

Photo Porst, Halmschláger élelmiszerboltok, Havas kiskereskedés, Hidas vegyeskereskedés, hírlapárusok, Könyvesbolt, Krausz mezőgazdasági bolt, Liget ABC, Margit minimarket, Német Nemzetiségi Gimnázium, Pataki élelmiszerbolt, Sebesfi bolt, Sikari gyógyszerár, SPAR áruház, Szintai papírbolt, Sztinka és Mirk élelmiszerbolt, Városi Könyvtár, Vizöntő gyógyszerár, Zöldcsibe vegyesbolt

ELTÁVOZTAK

VII. 11. *Czink Zoltán* – Peller Gizella férje, 39 éves, Tövis u. 2.

VII. 14. *Guth Anna* – Bácsfalusi Vilmos felesége, 69 éves, Solymári u. 14.

VII. 19. *Spanberger István* – Peller Katalin férje, 79 éves, Tompa M. u. 5.

VII. 23. *Gyurkó László* – Venczel Mária férje, 52 éves, Tompa M. u. 12.

VII. 24. *Nick József* – Kimmel Mária férje, 64 éves, Petőfi S. u. 30.

VII. 24. *Kolompár Anna* – Lakatos János felesége, 62 éves, Bp., XVI., Csömöri u. 196.

VII. 25. *Tagscherer Katalin* – Dékány Rezső özvegye, 83 éves, Attila u. 9.

VIII. 2. *Gechter István* – Krupp Erzsébet férje, 49 éves, Madách I. u. 45.

VIII. 2. *Jászkuuti József* – Gróf Etelka férje, 65 éves, Kálvária u. 38.

VIII. 3. *Zoltai Gyula* – Ombódi Anna férje, 45 éves, Szent Erzsébet u. 78.

VIII. 4. *Badacsonyi István* – Linek Rozália özvegye, 75 éves, Zrínyi M. u. 4.

VIII. 11. *Bánhidi Anna* – Bayer Mátyás özvegye, 86 éves, Vajár u. 2/a

VIII. 12. *Jurák István* – Wippelhauser Erzsébet férje, 66 éves, Szabadság út 29/a.

Tudja-e?

Magánorvosi rendelés!

- baleseti sebészet
- sebészet
- sportorvosi betegellátás

Dr. Kozlovsky Miklós

Kedd, csütörtök 17⁰⁰-19⁰⁰

- gyermekgyógyászat
- gyermek-szívbelgyógyászat

Dr. Ács Éva

Kedd, csütörtök 14³⁰-16³⁰

Hívjon, segítünk!

06-20-9413-786

Pilisvörösvár, Szakrendelő
06-26-330-422

FONTOS VÖRÖSVÁRI TELEFONSZÁMOK

Rendőrség: 330-330; 330-130

Tűzoltóság: 330-058

Mentők: 330-188; 330-360

Éjszakai ügyelet: 330-360

Elmű: 330-166; 330-103; 330-327

Vízművek: 330-053; 330-412

Polgármesteri Hivatal: . . . 330-277; 332-254

ZAKEUS ÉTTEREM

(A Pázmány Péter Katolikus Egyetem területén)
Piliscsaba, Egyetem u. 1.

Kirándulás!

Megnézheti az ország legkülönlegesebb, döntött kupolás Makovecz-épületét, több más különleges épülettel együtt.

Esküvők étterme!

Szálláslehetőség.

Állófogadások vagy ültetett rendezvények.

Különleges belső tér. Szerény árak.

Védett parkoló. Saját vonat- és buszmegálló.

Nyitva: mindennap

Asztalfoglalás: a 26/375-147-es vagy a 30/9920-349-es telefonszámon

SPRANZ SÉRVKÖTŐK ÉS FŰZŐK

Az egyedi méretre készített kiváló német SPRANZ sérvkötőink tökéletes védelmet nyújtanak lágyék-, here-, hasfal- és köldöksérvek esetén!

Méretre rendelhető: (orvosi rendelvényre is) Pilisborosjenőn időpont-egyeztetéssel és Budapesten:

I. ker., Fő utca 12. Vízárosi Patika
II. ker. Margit krt. 38. Margit-MED Üzlet,

Kérje ingyenes prospektusunkat!

Spranz Kft. 2097 Pilisborosjenő, Fő út 3. Tel.: (26) 336-122

HIRDESSEN A VÖRÖSVÁRI ÚJSÁGBAN:

Hirdetési díjaink:

- 1/1 oldal: 25 000 Ft
- 1/2 oldal: 12 500 Ft
- 1/4 oldal: 6250 Ft
- 1/8 oldal: 3125 Ft
- 1/16 oldal: 1560 Ft

(Az árak áfával együtt értendők!)

Megnyílt bevezető árakkal, nagy árukészlettel!

VASANYAGOK KIS- ÉS NAGYKERESKEDÉSE

Solymár (Szarvas), Bécsi út 39.

Betonacélok, zártszelvények, csövek, I-, U-, T-acélok, szög-acélok, laposacélok, kör- és négyzetacélok, hegesztett hálók, durva és finomlemezek, huzalok nagy választékban. Készleten nem lévő anyagok szállítása 24 órán belül központi telepünkről.

Engedmények a kiskereskedelmi árból:

50 000 Ft felett **5 %** – 200 000 Ft felett **8 %**.

Felhasználóknak mennyiségtől függetlenül: **5 %**.

Viszonteladók: **nagyker ár.**

HÁZHOZSZÁLLÍTÁST VÁLLALUNK!

Nyitva tartás: H-P 7⁰⁰-16⁰⁰, szombat 7⁰⁰-12⁰⁰

Tel./fax.: 06-26-363-900, 06-20-9563-900

**ÉPÍTKEZIK?
RÁNK ÉPÍTSEN!**

E-gerenda a gyártótól tavalyi áron!

E-7-24.....	2.260,-Ft	E-7-48.....	4.330,-Ft
E-7-30.....	2.770,-Ft	E-7-54.....	4.880,-Ft
E-7-36.....	3.290,-Ft	E-7-60.....	5.400,-Ft
E-7-42.....	3.820,-Ft	E-7-66.....	5.930,-Ft

Az árak az ÁFA-t és a kedvezményt tartalmazzák!

Kiváló Áru minőségű E-gerenda gyártása csak Társaságunknál!
(Egyedi méretben is, 10 cm-es méretlépcsőben)

Zsalukövek, pincefalazók 10% engedménnyel!
PSN fedőpanel szállítása és beemelése felárú.

MÁRKABOLTOK:

Bp., XI., Budatorki út 215. Tel/fax: 205-6176
Bp., XXI., II. Rákóczi F. út 289. Tel/fax: 276-9067

Munkavállalói tulajdonunk az épített környezetet szolgálja!

**-20%
KEDVEZMÉNY**

TÜV
GAS
DIN EN ISO 9002
75 199 7294

BVM
ÉPELEM
ELŐREGYÁRTÓ ÉS
SZOLGÁLTATÓ KFT.

1117 BUDAPEST,
BUDAFOKI ÚT 215.
LEVÉLCÍM:
1502 BP. PF. 47.
TELEFON: 205-6151
TELEFAX: 205-6155

APRÓHIRDETÉS

Óbudai házba keresek bejárónőt heti egy alkalomra.

Tel.: 06-30-9719-935

– Ki akar a barátom lenni? – kérdi a plüsstigris a Mini Expón.

Az idei nyár nívódíjas ruhakölteményében pompázik Perutek Ferenc „bio-szobra” a Kertbarát Egyesület kiállításán.

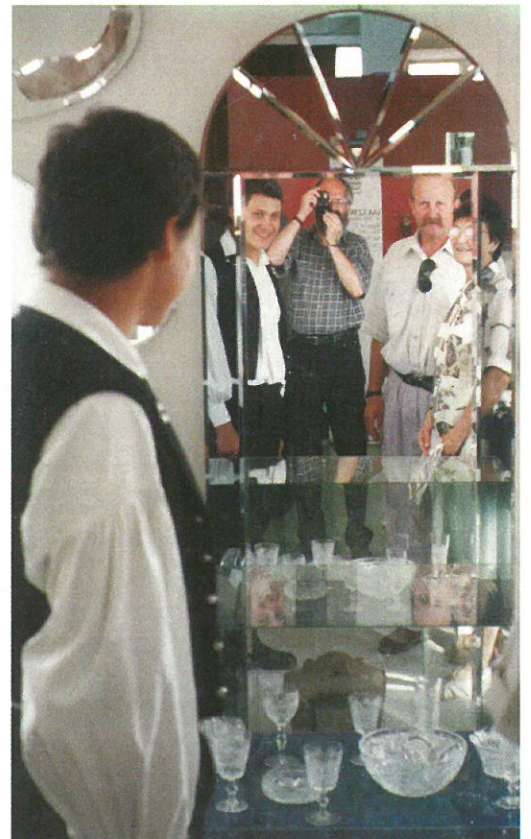
– Helló, szívi, jössz egy táncra? – szemtelenkedik Michael Jaumann néger táncosa a Varázskő Galériában.

Ellesett pillanatok a Pilisvörösvári Napokról

Wenczl Mihály bácsi az általa termesztett 24 és 15 kg-os tökökkel. (A képhez egy csomó poént ki lehetne találni – de sajnos egyik sem szalonképes!)

– Tükröm, tükröm, mondd meg nékem, ki a legszebb a környéken? (Ez a kép nem jött volna létre Mátrai Mátyás és a Mini Expo nélkül!)